

SUARA

RAKYYAT

人民

呼聲

Bersatulah Kaum Marhaen Semua Bangsa!

一九六〇年十月（第五期） 每份二角

人民黨星洲分部機關報

黨部：31 Lorong 32 Geylang Road Singapore

堅決廢除公共安全法令

在九月十一日本坡的華文報曾刊載一則這樣的消息：「因收藏共產黨文件被判坐監三年之華籍學生張國澤，於本月初刑滿出獄後，即為政府採用公共安全法令加以扣留，並採用驅逐法令，準備將其驅逐出境。」

張國澤的雙親與胞兄，因此事而感到非常焦慮，他們懇望政府當局對此事再加以考慮。

據張國澤家屬說：國澤在兩歲幼齡時，就隨父母和兄長，舉家從中國遷居到新加坡，在本邦居住多年，目前在中國沒有任何親戚朋友，他們已把本邦當作永久的家鄉，因此，希望張國澤能獲准在本邦居留，張國澤自己也表示極希望能夠在本邦和父母兄長住在一起。」（南洋商報九月十一日本坡新聞）

雖然，這不是什麼轟動全市的大新聞，但是，相信很多有血氣的人士在讀了這一則新聞後，內心是必然會引起無限的憤懣；因為，大家又將要眼看到一位青年被公安法令再度扣留後，旋即被過時的驅逐法令無理地逐出這個他已經生活了多年的家鄉了。按照一般的法律，一個人當他服刑滿出獄後，可以說是無辜了，他應該有權去過正常生活的機會。除非是出獄後，再犯上罪狀，才可能被逮捕。但是，在公安法令下，這些保障都已經失去了。星洲人民曾經親眼看到很多真正熱愛本邦，願意獻身予本邦優秀兒女，都遭遇和張國澤現在所面臨的命運一樣，被迫離開家鄉到遠方了。這幾年來像這種使人感到悲憤的事件是不斷地在扮演著，這難道不就是自從公安法令承繼緊急法令以後，所創下的罪惡麼？今天，張國澤將被驅逐的事件，並不是開始，更不是結束，而是繼續！我們認為，這不只是張國澤本人和他的家屬的問題，而是關係到今後，星洲人民的人身安全保障的問題，是星洲人民繼續進行堅決地反對殖民主義鬥爭，還會面對公安法令挑戰的原則問題。因此，我們非常同意最近人民行動黨出版的一本政治論文集——我們的政治立場，里面的一篇人民行動黨黨宣言，其中有一段提到緊急法令時，曾作如下的分析：「在緊急法令、勞工法令、煽動法令等限制下，言論，結社，集會等自由都被剝奪了；試問作為一個進步政黨

在這種限制下還能從事於什麼活動呢？」這是說得完全對的。這種論點同樣運用於今天星洲的情況。因為，星洲雖然獲得了有限度的自治，但是人民仍然還是被殖民主義束縛，人民的言論、結社、集會等自由，都因為公安法令的存在而被剝奪了，也正因為，公安法令被無理地延長了五年、造成了殖民當局仍然掌握生殺予奪的大權。

一年來的事實畢竟是無情地証明了，不管一些投機的政治家是怎樣企圖用一些形式的理論來掩飾，公安法令的本質仍舊是反動和殘忍的。當一九五五年馬紹爾政府被人民的力量所迫將緊急法令改頭換面變為公安法令時，人民就已經看清這個公安法令的本質是反動和殘忍的。尤其是工人階級對公安法令更是強烈地反對。工人羣衆懂得如果這法令被通過後，工運必然會遭到野蠻的鎮壓和摧殘的。五年來的事實充分証明，工人階級的預測是沒有錯誤的。在法令通過的第二年（即五六年）便發生了「九一八」大逮捕事件和五七年「八二二」事件，很多優秀的工人領袖都在這兩個事件中相繼被扣留，其中有些已經被強迫逐出境，有些甚至到今天還在監牢里嚐盡鐵窗風味，很明顯的，公安法令實施以來，就從不間斷地被殖民地當局引用來迫害星洲人民：這個惡毒的公安法令繼續存在，就充分地體現殖民主義的統治和鞏固其勢力，因此，今天，當英帝仍舊假手現政府來運用公安法令，對付進步的民主開明人士的時候，堅決地反對公安法令就更顯出其積極的意義，應該將反對公安法令和當前的政治任務結合起來的，反對公安法令無疑是一個原則性問題，是考驗一個政黨是否真正堅決地反對殖民主義和維護人民羣衆利益的關鍵問題。

至到目前，人民黨對公安法令的立場是始終一致的，我們是堅決反對不管是採取什麼形式，而其目的主要維護殖民主義利益的法令，當這個公安法令在去年的立法議會通過延長五年，人民黨也曾強烈地表明立場。人民黨絕對不是好像一些政黨在去年大選期間在它們的宣傳文件上所輕蔑說是一個朝生暮死的政黨。人民黨是工農的政黨，對於任何一個重大的原則性問題，是絕對不會採取機會主義的路線的。

取的態度是逃避，推辭或拖延，那麼，這無疑是等於默認過去殖民地政府和反動份子，殘酷鎮壓人民，無理拘捕進步開明人士的罪行，是正確的。若是這樣的話，還有什麼進步可言呢！因此，對於某些人一再，再而三所聲稱的「自治後有三十二人從集中營放出來」的辯護，人們是不會感到驚奇的，因為這是關心民瘼的政府至低限度應該做的份內事呀！

人們感到驚奇的是：本邦既然已經自治一年餘了，為什麼竟還有人必須（？）在牢獄中受辱吃苦？

當然，在這個問題上，應該被咀咒的敵人只有一個，就是殖民主義者。

如果說，那些前此被反動的統治者所拘捕的政治犯，現在之所以不能得到自由，乃是由於內部安全委員會從中作梗的緣故，那末，這無疑又一次証明了人們要求繼續反對殖民主義，要求取消安全委員會和女皇否決權的主張，是一點也沒有苛求，完全符合實際和正確的。同時，這也說明了除非殖民主義制度被徹底打碎，否則，基本人權就根本沒有保障，而人們所能得到的，充其量也只不過是假民主或假自由而已。顯然在殖民主義者的管制下，談什麼保衛民主制度呀，保衛自由呀，幸福呀，根本就是一古腦兒自欺欺人的鬼話！

在去年十月間的立法議會通過延長公安法令五年，李光耀總理曾經作如下的表示：「除非聯合邦廢除緊急法令，否則星洲無所能廢除公安法令。行動黨對應用緊急權力的態度是：在民主制度下，每一個人都有權力競爭，傳播其政治見解，緊急權力將不准用來反對那些為此制度而工作的敵對者。」可是，現在，聯合邦政府已經表面上結束了緊急狀態和緊急法令，因為很多政治犯還沒有釋放，馬泰邊境還在緊張地進行戰爭時，于是它更狡猾地制訂了更嚴厲更不民主的內部治安法令來取代緊急法令，馬來亞人民社會主義陣綫在立法議會里充分地反映人民的意見，強烈地遣責這個換湯不換藥的法令。聯盟政府頒布這個法令的目的，主要是對付馬來亞人民和進步的政黨，尤其是社陣。而行動黨的決策者的態度應該是怎樣呢？到目前我們看不到他們有何種表示，大概他們已經默認。內部治安法令和公安法令在本質上是一樣的，可以就不必要表明「我們的政治立場」了吧？

人民黨為什麼要強調堅決反對公安法令？

對這個問題的答覆是肯定的：就是公安法令至到今天仍舊是殖民地當局用來迫害星洲人民的獨裁工具，星洲政府雖然是由一個宣稱進步的政黨在當政，可是，這並沒有積極去改變為維護殖民地主義者利益的所謂「公安法令」。盡管有些投機的政客在叫囂說，星馬已經分別獲得了「自治」和「獨立」了。因此，政治形勢已起了基本的「改變」了，對公安法令的立場也應該變一變了，要由堅決反對變為舉手贊成。然而事物的本質畢竟是不容許歪曲。

當然，我們首先承認星馬在政治上確是會改變了一些，但是這不是徹底的改變，而是表面上的變，星洲由殖民地變為一個沒有內部實權的半自治邦，馬來亞由一個殖民地變為由封建買辦份子掌握政權的國家。星馬廣大人民在政治經濟地位並沒有跟著變。這就是星馬當前基本的政治局面，也正好同時証明公安法令的本質依舊是殘忍和反人民的，那麼堅決要求廢除公安法令是否正

在壯大中的和平力量

第十五屆的聯合國大會的會議，是在帝國主義勢力日益衰退，危機不斷加深而和平力量像黃河滾滾的浪濤湧澎湃湧奔騰的時日。因此，它標誌著世界歷史的發展轉入了一個嶄新的階段。

是次聯大會的召開各國元首，總理外長相繼的出席會議，無疑地表明了世界各國對待解決的（1）裁軍問題。（2）中國進入聯合國問題。（3）東西德的統一。（4）南北越的統一。（5）南北韓的統一以及阿爾及利亞、南非種族歧視和殖民地人民的解放……等等問題的關注和重視這些問題一旦得到解決，自然加強了世界和平的保障。而熱心和積極尋求一條途徑以保衛世界持久和平和人類自由幸福，就是社會主義國家。帝國主義國家在這方面的表現是破壞。

今天，聯大會的召開，是有着深遠的意義，在這次聯大會後，這些懸而未解而對世界和平起着威脅的問題，不管它能不能獲得預定的成績，但最低限度，這次聯大會的召開，對世界和平是起着一定程度的作用。

確呢？

雖然在立法議會里，李光耀總理保證緊急權力不准對付民主政治工作者。但是，我們感到懷疑，星洲自治政府的權力是那樣的微妙，是否能夠實現它的保證？因為，杜進才副總理針對內部治安委員會的權力問題，曾闡述下列的四個要點，現照錄於下：

1「星加坡政府制訂和執行影響及內政治安的政策底權限，從屬於內部治安委員會的至上權力！」

2「除磋商及決定，以維持星加坡內部治安、此類決定在通知星加坡政府之後，必須馬上付諸實施。」

3「星加坡政府有權對內部治安事宜自行採取執行上的決定。此等事宜，內部治安委員會有權作出決定，若內部治安委員會有所決定，根據第六十六節第二條，此等決定將補充或凌駕于星加坡政府可能自行作出的決定之上，並成為必須遵行的命令，星加坡政府其後之決定及行動必須遵從此命令。」

4「星加坡政府在大致知悉內部治安委員會之前，不應在任何範圍內採取行動，有違于內部治安委員會已同意之政策或已作出之決定，或其後果影響及內部治安。」

僅僅從上述的關於內部治安委員會的權力的說明，不就使我們具體地感受到，目前星洲的自治權力是微小得可憐，內部治安委員會無疑是太上王，它的權力完全凌駕在星洲現政府之上。在這種情形下，星洲政府根本不可能保證，殖民地當局不會運用公安法令來對付民主開明人士。一連串的事實不就是給予証明了麼？當法令通過後不久，便是發生兩名南大學生被捕，而且是聯合邦下令，星洲政府動手抓的，這無疑也是空前的行動。接著下來的是一些到星洲工作的聯合邦人士和星洲人士以及到最近的張國澤刑滿後又遭扣留事件，這都是公安法令創下的記錄。

人民黨對公安法令的立場是明確和堅決的。只要公安法令仍在一天，人民黨的立場是絕對不變的。當然，黨再度申明和強調反對公安法令的立場，或許會有一些自命政治家說「要求廢除公安法令，只是一些政治上破產者和吹牛騙子的囂張而已。」可是，人民黨深切相信勞動人民是是非的最公正的判決者。任何政黨的主張都要在人民面前接受考驗，現在就讓星洲人民來判斷；誰的立場是正確的。

顯然，是次的聯大會，已經在稀薄的戰雲中透射出一道更輝煌，更燦爛的光芒來。

我們知道，在過去的日子里，部份的中立國家對社會主義國家的關係並不會很密切，但是通過了這一次的聯大會，這種現象將迅速的改變過來，因為在這次的會議，社會主義國家對維護人類世界持久和平和給予中立國家無條件的經濟援助，以及對殖民地人民的鬥爭的支持的具體表現，自然是加強了中立國家對他們的信賴。中立國家團結在社會主義國家的周圍，毫無疑義的，將壯大和平的隊伍，削弱了帝國主義的勢力，這一事實，就是這次聯大會的意義。

這次聯大會的歷史意義有着下面五點：
1、壯大和平的隊伍鞏固和平的力量並進一步地推進。

2、啓示和鼓舞殖民地人民的鬥爭。
3、提高亞洲和非洲的國際地位。
4、削弱帝國主義的勢力。
5、消滅戰爭緊張的氣氛。

這次聯大會的成功召開是令人感到歡欣鼓舞，讓我們為世界和平力量迅速的發展而歡呼！

論壇

釋放政治犯是政府責無旁貸的工作

有關釋放被殖民地政府及它的無恥的傀儡林有福所無理拘捕，而至今仍身繫牢獄的政治犯問題，數天前，又在立法議院中引起了一場大辯論。無疑的，這是本邦自治以來，許許多多亟待合理解決而尚未解決的重大問題之一。並且，從很大的程度上看來，這是星加坡所謂「內部自治」的有實或無實的考驗，也是真假民主的試金石。

全星加坡人民（少數反動份子當然不包括在內），特別是那些被拘留者的親屬朋友，都深切關注這個事件的演變，同時，又無不祈盼着它能够早日得到合理解決。實際上，廣大愛好自由正義的人們，都普遍地這樣認為：釋放被反動的統治者所拘捕的政治犯，乃任何一個所謂代表民意的「人民政府」，最低限度不能夠藉故逃避，推辭或拖延的責無旁貸的工作。一個多少還含有一點進步「氣息」的政黨，如果在這個問題上所採

(布斯達曼于全體代表及列席者熱烈的掌聲中起立致詞)

親愛的代表們及全體與會的同志們！

我代表馬來亞人民社會主義陣綫全體成員祝賀馬來亞勞工黨第八屆全國常年代表大會勝利和成功地召開。同時亦對勞工黨盛意邀請我在今日大會上致詞，表示萬二分的謝意。

剛才，勞工黨主席依沙哈全志在開會詞中已詳述了勞工黨所爭取的成就和進展，依沙哈同志說，黨成立迄今已經有八個年頭。在這八個年頭里，勞工黨經歷了千辛萬苦，面對着無數的考驗，可是勞工黨依然是堅定地在斗争着。

勞工黨的成立，是經過迂迴曲折的道路的。當緊急法令宣佈後一步緊迫一步地箝制時，以及當緊急狀態時期的戰火蔓延到全國每一個角落時。馬來亞勞工黨就在此時誕生了，雖然在那時期勞工黨面臨着無情的打擊和艱苦的考驗。但在勞工黨的領導同志們以大無畏精神的奮斗和克服下，終於毅然不動地繼續發展和壯大着（掀起熱烈的掌聲）。

親愛的同志們，黨過去所面對的一切考驗，僅僅是一個開端，一個輕微的考驗；這在一個為人民而斗争的政黨來說，那是微不足道的。過去英國害民的緊急法令考驗着我們的黨和黨員，現在緊急法令已經不存在了，可是在緊急法令結束的前一天，內部治安法令又生效了。這是一個在國家憲法里明文規定可以長期使用的法令。只要聯盟在朝執政的一天，我們就可能再一次被捕進監牢去。內部治安法令是人民的一項新的考驗，是馬來亞人民社會主義陣綫的一項新的考驗。

作為馬來亞人民社會主義陣綫的主席，我希望能看到同志們有足够的勇氣，能經得起這項新的挑戰。如果同志們真心誠意為人民斗争，如果同志們忠心耿耿于自己所奮斗的事業，那麼，我們應該果敢地使自己成爲一個經得起千錘百鍊的社會主義戰士。（掌聲四起）

據政府宣佈說：緊急法令已經結束了。全國各地在舉行慶祝會，可是社陣屬下的勞工黨和人民黨却一致杯葛參加慶祝大典。聯盟政府不斷地叫囂，說甚麼我們不效忠國家，不愛護人民。但我們敢說我們為國家的獨立，為人民的自由所付出的犧牲和貢獻，是遠比那般大人物要大多得的，他們只會官庭里高喊緊急法令應該對共產黨，可是我們和廣大人民在鄉村里，却在緊急狀態下過着水深火熱的生活，而成千上萬的馬來亞人民被送進拘留營里，成了緊急法令無謂的犧牲品。

我們要求取消緊急法令的決定，并非現在才開始，而是早在十多年前的事了。如果同志們回顧過去歷屆全國常年代表大會的提案，我們就會清楚地看到，我們是一而再，再而三地通過要求取消緊急法令，現在緊急法令是取消了，可是我們的支持者和同志，仍留在拘留營中。爲了爭取自由和人權在華都牙也和麻坡進行了如罷食的行動抗議他們的繼續被拘留。

很明顯地這說明了緊急法令只是名稱上結束了，而更可惡的內部治安法令代替它了。在未來的日子裡，我們可以預料到，將有甚麼事情會發生。

也許各位同志從報紙上看到；最近馬來亞內閣部長們職位重新調整，馬來亞的外交部已交由總理東姑鴨都拉曼控制，過去的外交部長依士邁先生已被安插了一個新的內部治安部門中擔任內部治安部長。

這是值得注意的事。親愛的同志們，在過去緊急法令時期，馬來亞並沒有出現過「緊急部長」，可是在馬來亞所謂和平時期，卻特別地出現了內部治安部長。過去是由國防部長兼任，可是現在卻增設了一個特別部門。很明顯的這純粹是爲了一項事情：

同時，我們知道，爲甚麼這新部門會產生出來，這可能是爲了討好因承認中國的問題而被擯棄一旁的正在冒火的外長，以避免目前內閣的自行分裂的一項努力，因爲這是我們有目共睹的事實。

不過也有可能是使政治上有一個部長，以便很好地致力於推行內部治安法令。但是不管他究竟是甚麼原因，作爲一個爲爭取人民利益的政黨，對這一切不應該因此而感到害怕，和顫抖，我們并不是爲了自己而斗争。是爲了廣大的人民，是爲了將來的后一代而斗争。基于這一點，即使要我們付出更高的犧牲代價也是值得的。讓我們爲了將來的一代貢獻出我們的一切吧！（經久不絕的掌聲）

親愛的同志們，如果我們要達到加強和擴大社會主義斗争的力量，我們只有掌握和實行兩點原則。第一是團結的原則，第二是紀律的原則。

我們必須加強我們組織的團結，此外還要加強我們的紀律。如果我們沒有團結，就不能統一，如果我們沒有統一，毫無疑義我們將會分裂。我希望勞工黨及人民黨全體領導同志，及人民社會主義陣綫領導層能夠重視黨的統一和團結，作爲人民政黨的領袖，作爲一個人民扶持的政黨，如果我們不團結一致而在互相傾軋，互相排擠，那麼什麼時候才能出現黨的團結和統一呢？

我希望在我們領袖之間的問題，一些個人的

不值得一提的小事，我們應該把它拋棄一邊，從長考慮人民和黨的利益，只要面對着大的斗争問題，那麼在我們領袖和領袖之間，才不會有互相傾軋的現象，我們才能達到統一和團結。

不過單單是統一和團結還不够，還必需加上紀律。假如以達到團結和統一，彼此也不互相排擠。如果我們每一個領袖都根據各人的心意和要求，各人走各人的路綫。那麼，我們將恢復分裂的狀態。因此團結和統一是不够的，還需要嚴明的紀律！

我所指的紀律的意思是甚麼呢？并不是認爲同志們需要盲目地跟隨上級的指示和一個人的領導，也不是說沒有跟隨上級的指示和一個人的領導，便算是違反紀律。并不是這樣，我所指的紀律是比如，今天或明天的代表大會中，依照大多數人的意見決定了幾個將來斗争的議決案。這些議決案就成爲我們的任務，這個任務就必須實行，在黨領導層的指導下實行。基于議決案規定的原則，我們黨領導層在執行工作所作的指示，我們就得隨時準備服從以便推行自己所作的決定。

如果同志們在此時刻，推說這不是我的工作任務，是別人的工作任務，不進行工作，也不服從，那麼，這就是沒有紀律。如果沒有紀律，什麼事情也都不能推動了。舉個例子說，特別是在軍事行動中，紀律更是重要。如果一支軍隊沒有紀律，不論他多麼龐大的人數和成員，可是它的力量是薄弱的，和敵人交戰不上一小時，便要舉手投降，爲甚麼，因爲沒有紀律。雖然有的軍隊人數很少，可是有嚴明的紀律，絕對服從紀律，他們也可能把人數衆多的未有紀律的軍隊擊敗。

這就是兩項需要在這代表大會列入討論重大問題。

正如同志們所週知的，馬來亞人民社會主義陣綫是由人民黨和勞工黨兩個成員所組成的。我們感到非常愉快，在這許久以來，凡是關係到國家民族的大問題，關係到全體人民大眾的利益的

問題，都是由馬來亞人民社會主義陣綫決定。同時這些議決案也都由勞工黨及人民黨共同遵守和服從的。我希望像這樣良好的現象，能長久維持下去。

如果社陣的任何一個成員，企圖本身具有決定國家民族問題的權力，這將使我們吃虧和損失。因爲一旦這種現象一產生，那麼在我們彼此之間將出現不愉快的局面。要知道，國家民族問題是影響及我國人民利益的問題。如果人民黨決定這樣，勞工黨決定卻那樣；而同時兩個政黨都單獨執行自己的議決案。那麼只有一種現象產生：兩個政黨之間將發生衝突。因此，我希望凡是關係國家民族的問題，影響全國人民利益的問題，我們應提交到由勞工黨及人民黨所組成的社陣去作決定。我們要盡一切可能的約束各個政黨自行決定可能不被兩黨所能共同接受的國家民族問題。至于不關係國家民族的其他問題，當然可以由各政黨自行取決。

國家民族的問題是一定要提交給社陣決定。同時這些政黨，還需大力實行社陣的議決案，因爲社陣的決定，是黨的最高決定。是經過人民黨及勞工黨上層代表共同磋商

的這些決定要比各屬下政黨的決定更重要和更有代表意義。

最后，我要向全國常年代表大會致萬分的謝意，敬賀大會順利進行，爲全體人民爭取良好的成果！謝謝。（以會代表報以熱愛的掌聲）

鞏固經濟·搞好出版工作 籌募“人民呼聲”基金

親愛的同志們！

黨機關報《人民呼聲》自從出版以來便深深獲得全體黨員和黨支持者的熱愛，並且一致支持和讚揚《人民呼聲》的立場和宗旨，就是因爲這樣，我黨機關報擁有異常廣大的羣衆。今天，《人民呼聲》的銷路不僅是遍及星加坡和馬來亞的每一個角落，並且在婆羅洲一帶，已經迅速地獲得讀者的反應和歡迎。《人民呼聲》深入了每一個熱愛人類和平、獨立、民主和進步的人士的心中，在他們心坎上引起了共鳴。

許多讀者對《人民呼聲》是異常關心的，他們希望《人民呼聲》能够一期比一期不斷地改進，使它爲更加完善的報紙。而《人民呼聲》的所有負責同志也抱着這麼一個願望，要使《人民呼聲》成爲大家所喜愛的報紙，成爲推動進步事業的一個重要工具。

爲着使《人民呼聲》的出版工作能够順利進行，黨報小組已決定發動籌募黨報出版基金，加強經濟基礎。最近，我們將發出《人民呼聲》出版基金收據。分五角、一元、二元、五元四種，進行籌募工作。

在這項工作完成之後，黨報的出版工作才能搞得更好。我們呼吁所有黨員和黨的支持者熱烈響應這項號召，使籌募的工作早日完成。

此致

敬禮！

默迪加 黨報小組啓。

一九六〇、十、十日

馬來亞勞工黨主席 依沙哈敏哈芝莫哈末

於第八屆全國代表大會致詞全文

同志們：

我們的黨——馬來亞勞工黨，現在已經是八歲了，我黨是在戰後最困難的時期，緊急狀態高潮的時候成立起來的，黨是在無數的考驗和沖擊中謀求生存，而現在已茁長成一棵樹，開始在開花了，一些在同時期成立的政黨，由於他們的種族觀念，沒有肯定的政策、目標和原則或者因爲他們以及他們的領袖純粹是投機的性質，都先後的停止了活動。相反的，我黨則已獲得而且將繼續獲得越來越多的本國人民的支持。正如一句馬來格言所說：「因爲它來自一粒好種子，即使把它拋入大海里，它也將長成一個小島」。

同志們，我參加而成爲黨的主席，只不過是一年的時間，因此，我不應該做過分廣泛的長篇演說，現在我僅針對我黨過去十二個月的活動我黨對重要的政治，經濟、社會、教育及文化等問題的政策和立場作一簡要的檢討。

從今年的常年報告書裡（比去年的報告書具有內容），我們就能够看到黨的分部及支部都有了增加，換句話說，我們已有了一些進步，我黨現有八個分部及一百八十二個支部，許多支部正在成立的過程中。据我所知道，單就居鑾縣區，我們有八位年青有爲，雖然有時也太過熱情的代表。在雪蘭莪、森美蘭、檳城及柔佛州議會裡，我們共有十六位州議員，在市議會方面則有十七位議員，就目前來說，我們最大的成就還是在地方議會方面，總共有一百廿六名議員，而且在許多地方議會，我們的議員佔多數令人感到欣慰的是黨的財政情況也有了改善，黨的總部亦按照芙蓉舉行的代表大會的決定由檳城遷至我國的國都——吉隆坡和勞工黨雪州分部共用一層樓，而與人民黨及社陣秘書處設於同一座建築物。

同志們，另一個重要的事情是修改黨的章程以適應一個獨立的國會制的馬來亞，目前修正的草案已交於社團註冊官的手中。

過去幾年，有些黨員認爲我黨必須設立青年團及福利基金，這兩個問題經過中央理事會仔細考慮後，決定無需設立這兩個組織，因爲在行政管理上有種種困難，而且法律上對這種組織十分嚴格。我希望在這次會議上不會在提出這問題，因爲這類問題是可以等待到一個比較適當的時機。

我認爲，我們目前最主要的任務，在接下去幾個月，是鞏固我黨的組織，訓練和教育我黨的黨員，在目前馬來亞政治發展的階段上，我黨領袖的威信不應僅僅是基於善長演說或者被拘留一個時期而下判斷，我們現在需要優秀的有建設性的思想家，策劃工作者，經濟學者等之類的人物，我們需要更多有工作效率的黨工作人員。我們應盡早在玻璃市、吉蘭丹及丁加奴等州設立起州分部，我們應該更加深入鄉村地區。

結束緊急狀態

如所周知，延續了十二年之緊急狀態終於在七月卅一日宣告結束，隨着而來的是可怕的緊急法令已換了皮，改稱爲內部治安法令。顯然的這是同樣的草中的蛇，我們曾經抗議通過這法令，我們將繼續這樣做，其實這還是我們明天所要討論的提案之一呢！

同志們，緊急狀態的結束就其本身來說是我國歷史上一個重要的事件；因爲如果沒有緊急狀態的話，馬來亞將不能這麼迅速地獲得獨立，當我們拒絕參加政府所舉辦的有關慶祝會時，我們便被指爲不效忠本邦，共產黨或親共，這些指責不但沒有根據而且是惡毒和陰險的，因爲紀念慶典不只是歡樂的緣由，同時也是內心反映的時日，當然，我們喜歡緊急狀態現在已結束，可是我們不忘記一些同志和支持者仍在拘留中的事實，而且那「換了新皮，具有同樣毒液的蛇」仍然在草叢中游蕩。

勞工問題

我們同意在新近獨立的國家如馬來亞要發展與繁榮，必須有工業和平，但絕不是以任何代價換取工業和平，況且，膠園和錫礦在本邦並非新工業，它們在這里已有長久的歷史。因此，我們認爲這些行業的工人應該給予較好的待遇，不單是工資與工作條件應改善，工友的子亦應獲得較良好的教育，醫藥以及衛生的照顧，我們要求他們能受教育，俾能更有效地使用他們的民主權利，並成爲本國的良好公民，效忠不二的公民。

一般說來，馬來亞的工人仍未被好好組織起來，當然，目前有許多職工會的組織，不過多數是軟弱與被分裂的，就拿教職員來說，已被分裂成好幾個工會，單就馬來教師，至少已四個職工會，而最近成立了一個馬來亞女教師工會。有些職工會的會員人數甚至不超過一百名，可是，不幸得很，當我們對職工運動說出了一些由衷的話時，有些人即刻站起來高喊：「當心不負責任和危險的政客」，並勸告工友不要參加政治活動，不過，越來越多的工人並不爲這些警告和叫囂所

嚇退，相反地他們不斷地參加進黨來，可是，我黨的工作人員却被迫阻止進入國門開會宣傳，理由是這些地方是私人園地。不過，另一方面爲什麼其他政黨却被歡迎進入宣傳呢？因此，我們說一些人已成爲另一些人的工具，而那些入便轉過來指我們利用工友以達到我們的政治目的，我們希望工友們會了解究竟爲了誰的目的和利益，他們已被別人所利用。

教育政策

大家都知道，教育檢討委員會的報告書，上星期已在國會里劇烈的辯論過，我們已表明了這問題的立場，我們認爲過份強調英語已妨礙到國語的進展，我們的議員之一，林建壽同志還指出語文出版局並沒有出版足够的課本以增進國語的發展，語文出版局的主任因這正確與合時宜的發言而感到難受，他先後發表書面解釋及舉行記者招待會，不過雖然他竭盡其能地申辯人民却懂得我們的議員已說了實話，而且對他和黨都表謝意。

選舉中的騷亂事件

你們也許都希望知道，在這一點上黨採取了甚麼步驟，身為社陣的總秘書，我很欣慰地告訴大家，在本月底或下月初，選舉委員會將召開一各政黨代表會議以討論和制定一些條例，避免以後在選舉中發生衝突的事件，我們曾經提上一些好的建議，以後我們還會繼續向諸位報告這一問題的進展情況。

火焰報

社陣的機關報——火焰報，由一九五八年籌劃起，至今才正式出版，中文版創刊號已在本月初分發給各支部，巫文版已在付印。我希望大家都能够給予支持它，不但購買和閱讀，而且也惠賜良好的稿件，大家都清楚，我們已花了很長的時間來籌備，因爲這並不是一件容易的事情，我希望大家努力支撐它，使它達到更完善的地步，當局對報紙的出版加諸許多困難的條件，我和同事都得十分謹慎，否則，我恐怕在出版數期後便會被禁，同樣的，如果管理得不好，我們將沒錢周轉而被迫停刊，因此，我希望大家能够有耐心，並且給予多方面的協助。

馬來亞勞工黨 歷屆中委代表

馬來亞勞工黨一九五四年之前，乃一泛馬性機構，名稱爲泛馬勞工黨，其時該機構只選一名主席及一名秘書負責。自一九五二年至一九五四年勞工黨章程修改時止，主席係由莫哈末蘇比擔任，而秘書係由李木生負責。

一九五四年章程修改后，泛馬勞工黨遂修改而爲馬來亞勞工黨。

茲將馬來亞勞工黨歷屆中央執委介紹如下：
1954年中委
主席：李木生 副主席：T.依曼紐
總秘書：陳撲根 財政：謝天佑
委員：P.L.威廉·S.V.摩得，摩哈末蘇比，陳崇英，M.阿路加三美，黃添壽。

1955年中委
主席：拉馬那旦 副主席：T.依曼紐
總秘書：陳撲根 財政：謝天佑
委員：巴古南，周志光，拉惹馬莫，威利亞，巧哈里。

1956年中委
主席：拉馬那旦 副主席：江志堅
總秘書：陳撲根 財政：謝天佑
委員：司徒發，溫劍光，賴政宏，巴拉馬西汶，陳亞華，S.J.H.查狄，M.阿路加三美。
查賬：S.V.阿路拉漢，A.下勒。

1957年中委
主席：拉馬那旦 副主席：司徒發
總秘書：陳撲根 財政：吳道森
委員：巴古南，林建壽，楊公任，梁寬仁，S.J.H.查狄。

查賬：顧興光，S.S.那耶炎
1958年中委
主席：拉馬那旦
副主席：鴨都拉奧士曼，鍾正文
總秘書：陳撲根 財政：林建壽
委員：巴古南，V.大維，顧興光，林碧顏，崔耀才，鍾變文。

查賬：張亞枝，司徒發
1959年中委
主席：依沙哈敏哈芝莫哈末
副主席：拉馬那旦，陳志勤
總秘書：陳撲根 財政：阿美力星
委員：陳凱希，威拉班，V.大維，林建壽，鍾正文，黃漢德，巴古南，摩哈馬仁。

查賬：劉雲鵬，司徒發
1960年中委
主席：依沙哈敏哈芝莫哈末
副主席：陳志勤，拉馬那旦
總秘書：陳撲根 財政：林建壽
委員：陳凱希，V.大維，黃漢德，魏利煌，阿馬力星，威拉班，鍾正文，葉永祥。
查賬：劉雲鵬，地哥士拉。

應該全面地觀察問題

飽受了第二次大戰的巨災大難的世界人民，在戰爭結束後，又馬上被一個同樣的問題苦惱着：和平是否能够持久？第三次世界大戰是不是會再爆發？特別是最近幾年，隨着各種威力無比厲害的新武器，例如巨型飛彈的相繼出現，和平與戰爭的問題，更引起人們的極大關懷。當然，我國人民也毫不例外地同世界各國人民一樣的關懷着這個問題。然而，關懷這個問題是一回事，能够看清楚這個問題又是一回事。許多人都在說：大戰打不得，要不然，人類數千年累積的文明必將毀於一旦。這樣的話，聽起來是對的，可是，對事實却没有具體的好處。單單這樣說，還是沒有給和平與戰爭找出一條路來，還是沒有把這個問題解釋得清楚；許多人，聽了這些話以後，仍舊不明白，他們應該在和平與戰爭的問題上何以自處？於是，有些盲目樂觀的人就跑出來向人們說：大戰絕對打不起來！原因是：現代的核子武器太厲害了，打起來必定是同歸于盡，所以，武器越厲害（不管這武器是在誰的手中），和平就越有保障。恰恰相反，另一些人則說：大戰是非打不可了。世界各國的矛盾這麼深，看不出有什麼和平的希望，人類是注定要在「一言不合，大打出手」的大戰中毀滅了。

這兩種論調，是和戰問題上的兩個極端。前者否定戰爭的可能性，后者否定和平可以爭取的可能性。我們認為，這兩種否定性的論調都是不正確的。前一種人只看到武器的威力，就說戰爭沒有可能，但是，他們沒有想到，武器是控制於人的，它根本不可能，而只有人類本身才能決定和平抑或戰爭的問題。這種「唯武器論」是非常要不得的，它有被帝國主義戰爭販子加以利用的危險。我們知道，目前帝國主義就是利用這種所謂「阻遏戰爭」作為藉口來粉飾它們瘋狂的擴展軍備的戰爭罪行的；同時，這種論調並將麻痺了人民反對戰爭，爭取持久和平的鬥志，而有利於帝國主義的擴軍備戰。後一種人認為大戰不可避免的根據也是不對的。這些人只看到目前世界上國與國（社會主義國家與帝國主義國家）之間的矛盾，却没有看到帝國主義國家內部的壓迫階級與被壓迫階級之間尖銳的階級矛盾，因而他們就沒法知道這個道理：社會主義國家與帝國主義國家之間的矛盾，必然會隨着帝國主義國家內部的階級矛盾的解決，而獲得解決。也許他們還不明白，目前的國際形勢，已經同第一，第二次大戰的時候，根本不相同了。上兩次大戰，都是帝國主義者之間，為了爭奪市場而引起的。可是，過去的那種情況，現在已經變化了，現在世界上的基本矛盾，還是佔人類絕大多數的被壓迫人民與絕少數的壓迫者之間的鬥爭，而人民在這過程中所鍛鍊出來的一股強大力量，是足以粉碎任何戰爭罪行的。

上述兩種論調，雖然是相去甚遠的兩個極端，可是它們却有一個共同點：即論據都是片面的。我們跟這些人不相同，我們主張必須全面地觀察問題。對和戰問題也一樣，不應該僅僅片面地抓住武器的厲害或國與國之間的矛盾（這無疑也是嚴重的問題），就把它誇大成爲全部事實的根據；與這同時，我們認為還有必要把帝國主義國家內部人民的民主運動，殖民地，半殖民地人民的民族解放運動，結合起來研究。唯有這樣，方能找出在和平與戰爭問題上的客觀法則，才不致流於籠籠統統的盲目地樂觀與消極地悲觀。

戰爭與和平的可能性

同時存在

實際上，戰爭（大戰）與和平的可能性是同時存在的，片面地否定其中任何一面，都是不符合目前國際的實際情況。

我們說戰爭的可能性嚴重地存在着，乃因為我們看到：（一）帝國主義，法西斯主義在世界上還有着它根深蒂固的勢力。我們知道，這是發動戰爭的「動力」，過去兩次世界大戰都是它們幹出來的，而此後，帝國主義法西斯主義存在多久，戰爭危機也就跟着存在多久，正如俗語所說的：「樹欲靜而風不止」，戰爭的風（根源）如

全世界人民團結起來 反對戰爭，爭取和平

（楊溢）

果不止（消滅），和平的樹就沒有辦法靜（保障）：（二）帝國主義（主要是美國）的國家政權，實際上是操縱在軍火集團的手中，這批握有大權的軍火販，依賴世界緊張局勢，獲取了巨額利潤，所以，只要他們存在，世界和平總要遭受到破壞。（三）由於資本主義制度不可避免的，因生產過剩而造成的經濟危機一次比一次嚴重，使得帝國主義國內的市場日益縮小，日益增加帝國主義者向外找市場的需要和依賴性，這樣，就必然發展了世界各國之間的緊張關係，並加深了殖民地，半殖民地與帝國主義國家之間的矛盾。（四）由於各帝國主義國家（首先是美國）內部嚴重的失業浪潮（這是資本主義沒有法子自救的致命傷），使人民產生不滿現狀的情緒，普遍引起人民革命的要求，帝國主義者爲了緩和國內人民的不滿和革命情緒，於是，就加緊製造緊張局面，企圖把國內人民的視線，從「內」轉爲「外」。（五）爲了上述這種種因素，帝國主義越來越瘋狂地進行擴軍備戰，甚至連德國和日本法西斯的軍閥財閥——這些曾經是二次大戰中的惡魔，窮兇極惡的法西斯戰犯，也被一一的扶植起來。這種違反全世界人民意志的扶植戰爭罪犯的活動，特別嚴重地破壞了世界和平，加深了戰爭危機。

然而，除了上面許多戰爭因素外，這個世界同時也存在着許多有利於爭取持久和平的條件：（一）目前世界上已經出現了一個比帝國主義集團更強大的和平陣營了。這是曠古未有的偉大事件。過去不論第一次大戰也好，第二次大戰也好，人民保衛和平的軍事力量總是弱於帝國主義者（這才使得帝國主義敢於橫行霸道）。可是今天，帝國主義保有軍事優勢的日子已經根本不存在了。在今天，握有最優良武器的是愛好和平的人民，而能够給帝國主義耀武揚威的，僅僅是一些可以送進博物館的陳腐古老的飛機罷了。（二）今天的世界人民，已經有了兩次世界大戰，無數次的民主革命運動，和殖民地，半殖民地的民族解放運動的豐富鬥爭經驗了。在保衛世界和平的工作上，這是一個極其重要的因素。它保證了帝國主義任何欺騙，虛偽的，好戰的假面具，都沒有辦法逃過人民的眼睛。（三）在全世界人民的包圍下，在洶湧澎湃的民主革命運動和民族解放運動的打擊下，帝國主義已經越來越接近「日薄西山，氣息奄奄」的窮途末路，孤立無援的絕境了。

指出了戰爭（大戰）的危機與和平的希望後，於是，我們就有很充分的根據可以這樣說：世界和平是能够爭取的！

聯合國不足維護和平

既然我們說：和平是能够爭取的。但是，應該怎樣爭取呢？

有一種人說：一切問題全交給聯合國去「公斷」（？），則萬事平安矣！還有一種人說：大家多作開誠佈公的談判，（這無疑是好的。）大戰不就可以避免了嗎？

這些看法究竟正確不正確呢？一路來我們都認為，這些看法是不正確或不甚正確的。

我們知道，聯合國是被帝國主義的美國所操縱的。直到今天，它還是一個執行着美帝國主義的意志（例如阻止中國加入聯合國和1951年派遣軍隊去殺害無辜的朝鮮人民等事實）的國際機構，而這個操縱聯合國的帝國主義者，却是製造戰爭危機，破壞世界和平的能手。如果把建立和平的神聖事業，完全付託給這個實際上由帝國主

代而至中石器時代，血緣家族已發展成爲較高一級的羣婚家族。

在羣婚的階段，由同一個母親生的兄弟姐妹，首先因互相迴避性交而變成被禁配婚，後來禁婚範圍漸擴大，卒涉及一羣父母的所有子女（一羣父母指可互爲夫妻的上一代）。這一來便產生了這樣的婚姻制度：即一定集團的男人同一定集團的女人配婚。實際上這等於一羣兄弟（指一羣父母所生的一切兒子）共有他們的妻室，而一羣姐妹（指一羣父母所生的一切女兒）也共有她們的丈夫，但兄弟姐妹不准以夫妻關係分配到可互配婚的兩方。在這樣的性關係的基礎上，人們中間便形成了不同的性集團，而這些集團之間，有的可相配婚，有的不可。既是如此，我們不難看出當時的社會組織是以這些性集團作爲單位的。除此之外，實在也沒有旁的組織單位。

我國中石器時代住民的社會組織，如上面所說的一樣，是以性爲基礎的。這種社會組織叫做級別組織。級別組織再往上發展，便要產生民族組織，不過那是後話，得留到第四節里去談。

至此，也許有人覺得，我們在上面似乎只是片面地從性關係去了解社會組織，而忽略人們在生產活動中的關係對它發生的影響。不會的。人

義控制的機構，那麼，毫無疑問，這正如「請山羊去看守白菜」一樣的危險。今天在剛果發生的戰亂，就是最好的証據。我想大家對於這樣的一個事實一定是十分清楚的：當剛果受到比利時帝國主義者的侵犯時，聯合國派遣軍隊乃是爲了促使比利時侵略軍滾出剛果，爲了維護剛果的獨立和領土完整；那個時候，剛果人民也以接待和平戰士的姿態去歡迎聯合國秘書長韓麥舍。但是，這支所謂維護剛果獨立和領土完整的聯合國軍，到了剛果后，不但沒有給剛果人民帶來獨立和領土完整，不但沒有叫比利時侵略軍滾出去，相反的，却在袒護兩個「帝國主義傀儡」莊貝和卡薩伏布；同時所謂和平戰士的韓麥舍，甚至進一步同帝國主義者勾結起來，陰謀解除剛果軍隊的武裝，這個事實深刻地反映出：聯合國經常被帝國主義者當作工具利用。

試想一想，這樣的一個反映着帝國主義的盜匪意志的組織，怎樣能够負起維護世界持久和平，防止戰爭的重任呢？

聯合國既然如此，那麼，所謂開誠佈公的外交談判又怎樣呢？

實際上，單憑外交談判，也是不足以保證持久和平與防止大戰的，我們知道，世界上從來就沒有過真心誠意對待談判的帝國主義者。帝國主義者雖然有時候也會表示要在圓桌上來解決問題，但，這是決定於它們的宣傳利益而提出來的；反之，帝國主義總要千方百計地破壞國際上的和平談判。這一點，就說明了帝國主義爲什麼一方面答應於今天五月十六日舉行極峯會議，另一方面，又去破壞它的緣故。

和平必須爭取，

防戰必須鬥爭

當然，我們在前面強調指出聯合國和外交談判的方式，不足以維護世界和平，並非說我們就是反對聯合國和外交談判的方式，我們也不是否定聯合國和外交談判，對解決目前國際上的某些糾紛所能起的一定作用。正好相反，我們不但不否認，而且承認，有聯合國的存在和有外交談判，總是比沒有聯合國和沒有外交談判來得好，然而，也必須指出，僅僅憑靠聯合國或外交談判，而沒有全世界人民的團結鬥爭，和平是沒有可能取得的。

這樣說來，維護世界持久和平，防止大戰的關鍵並不是在聯合國，也不是圓桌會議。那麼，是什麼呢？我們以爲，有下面這一點：

發展帝國主義國內人民的鬥爭和加強反對殖民主義的鬥爭。

誰都很清楚，帝國主義發動戰爭的一個主要的主觀條件，就是首先要把國內人民的一切民主要求和民主運動鎮壓下來，使得帝國主義者在一定的階段里，得有機會把全國置在它們的獨裁統治下，化成一股侵略的暗流；反之，如果沒有這個條件，也就是說，如果帝國主義者鎮壓不住國內人民，如果國內充滿動盪不安的革命怒潮，那末，帝國主義者既使想掀起大戰，是有所顧忌的。歷史上的希特勒，東條英機和莫索里尼，一生鎮壓和摧殘民主運動，作爲戰爭的事前準備的血腥暴行充分証明了這一點。

同時，帝國主義還在許多殖民地與半殖民地，設立了無數軍事基地。這些基地，一方面固然是爲了鎮壓和恐嚇被壓迫的人民的民主運動，但更重要的，却是用來作爲侵略戰爭的前哨站。

們的勞動關係和婚姻關係，兩者固然都會影響社會組織，但這兩者的影響作用，在不同的社會發展階段上有着程度上的差別。當勞動處於幼稚狀態中而未能導致剩餘價值普遍發生時，佔支配地位的作用因素的確是人們的性關係，它把另一因素的作用遮蔽在背後。但是，這個另一因素却隨着生產力的逐漸提高而增大其作用，直至階級在人類中間產生，它便變成爲社會組織的支配者。

在中石器時代，人類的世系是以女性爲本位的，一路來，在雜交、血緣家族及羣婚家族等性關係中，一個人只會知道誰是他的親母，至於他的父親，那是弄不清楚的。在這種情況下，如果要追溯世代，只有依循女系才辦得到。因此以女性爲本位的世系是當時唯一可能存在的世系。世系由男系轉到女系是在較後才發生的，這件事與私有制的產生有密切關係。

對中石器時代住民的社會情況，只說到這里。下面是補充提及一些有關人種的問題。据一些人類學家的意見，帶中石器文化來馬來亞的人，除上面提過的米拉尼西亞人外，還有矮黑種人。後者也是由北方遷來的一批移民，他們先米拉尼西亞人來到我國。這些矮黑種人的一些後裔，到今天還在北馬一帶的深山森林裡住着，如石芒，

這些軍事基地的存在，是毒化世界和平的氣氛。它造成了猜疑，矛盾和恐懼的嚴重后果。因此，如果不廢除這些基地，空談世界和平，是絲毫也沒有價值的。然而，所有我們能够找到的事實都顯示出：帝國主義是絕對不會自動的，甘心情願的撤消它的戰爭基地的。所以，人類要消除戰爭危機，並沒有第二條路，只有加緊進行反對殖民主義的鬥爭，和積極支援殖民地半殖民地人民的民族解放運動。唯有當這些國家的人民澈底消滅了殖民主義，成爲自己國家的主人后，方能大大地消除戰爭危機。如此一來，保衛世界和平的責任，就不得不落帝國主義國家內及殖民地和半殖民地人民的身上了。

現在，讓我們用幾個簡單的例子，來說明上面的論據：

我們想大家對日本這個帝國主義國家是非常熟悉的。這個帝國主義國家在近代一百年來，曾經在亞洲掀起過無數次禍患無窮的戰亂；曾經對亞洲人民，尤其是中國人民，東南亞人民和朝鮮人民進行過最殘酷，最沒有人性的血腥屠殺，是全世界最好戰的帝國主義罪魁之一。戰後，新的帝國主義者爲了佈置另一次大戰，爲了想霸佔整個地球，又把這個帝國主義重新武裝起來，企圖通過日本軍閥的血手，來實現它們做人類太上王的美夢。

可是，覺醒了的日本人民，是再也不會去充當帝國主義的戰爭工具了。這一次，日本人民用堅決反對戰爭的意志，粉碎了帝國主義的陰謀：他們以轟轟烈烈的行動，把執行美帝的戰爭政策的走狗岸信介，打下台來；並組織了空前大規模羣衆運動，叫美帝國主義的總統和他的新聞官，以及侵略性的戰爭條約——美日安全條約，成爲全世界人民眼中的「過街老鼠」。

所有這些鬥爭，都給人類神聖的和平事業，提供了偉大貢獻；同時有效地打擊了帝國主義幻想把日本人再度推向戰爭邊緣的陰謀。我們相信，在日本人民不妥協的奮鬥下，帝國主義的軍閥策起的戰爭勢力，是必然要被日本人民的革命怒潮連根拔起來的！日本人民必然的會將好戰的帝國主義祖國變成一個維護世界持久和平的和平國家。

同樣的事件出現在南韓，又起着怎樣的作用呢？

不久之前，大家都曾滿懷高興的看到南韓的獨裁者，整天叫囂狂吠着戰爭謬論的李承晚，如喪家之狗似的逃亡到美國去了。不容否認，儘管南韓人民這次英勇的鬥爭，並沒有使他們翻過身來，儘管帝國主義的侵略軍還繼續駐紮在南韓的領土上，不過，這至少已經嚴重打擊了帝國主義的戰爭政策。在今天，固然還不可以說，帝國主義已經不可能通過南朝鮮再度掀起戰火，但顯然的，朝鮮的戰爭危機，確確實實已經因爲南韓人民的革命鬥爭，而得到某種程度的減少了。沒有疑問，這又是一個人民以革命鬥爭保衛了和平的明証。

讓我們再來看看伊拉克吧：

過去，伊拉克是帝國主義在中東的一個極其重要的軍事基地，帝國主義的戰爭跳板之一，臭氣薰天的「巴格達公約」的總部即設於此。可是，當伊拉克人民的革命鬥爭，在民族英雄卡森的領導下，獲得勝利之后，以發動侵略戰爭爲目的的巴格達戰爭公約，也隨即可恥地收場了。非常明顯，伊拉克人民革命鬥爭的勝利，是直接促使巴格達戰爭公約迅速瓦解的因素。從這個事實，我們又可以看到，人民鬥爭又一次使得帝國主義的戰爭政策，在地球上的一角（伊拉克）遭到毀滅性的失敗；使得戰爭危機又減低了，和平又多了一份保障；使得帝國主義又失去了一個戰爭工具，和平隊伍却增加了一員戰士。

說明了這幾個事實之后，於是，我們就有很好的理由說：如果全世界的帝國主義國家的人民，都能够像日本人民，南韓人民和伊拉克人民一樣，站起來推翻國內好戰的帝國主義反動政權（這是必然的趨向），把好戰的帝國主義祖國；變成愛好和平的人民國家，那麼，世界的戰爭危機，就會一勞永逸地解決了。

邦干等族都是。

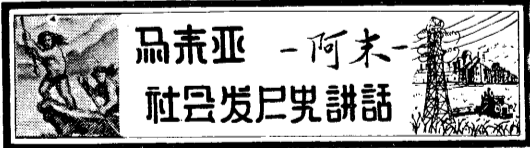
此外，有的學者認為，米拉尼西亞人在馬來亞也有留下後代（本節第二段會提及相反的說法），他們的子孫就是住在中馬森林里的西諾伊人。這意見又同我們在第二節中提出的另一些學者的見解有所差別，這些人認爲西諾伊人是澳洲型人的後裔。

第四節 帶來新石器文化的巫族祖先

新石器文化的遺物，在我國境內幾個地方曾被發掘不少。這些遺物所代表的較高文化水平，並不是由馬來亞固有的中石器文化直接發展而臻達的，而是因大批外來部族的遷入突然造成的。

這帶新石器文化給馬來亞的移民，便是印度尼西亞種人。他們在公元前二千五百到一千五百年之間，以現在中國的西南部作爲中心點，向東南亞遷徙，而遂成爲這地區的基本居民。他們分佈的範圍非常之廣，東達太平洋最東端的島嶼，西至非洲的馬達加斯加。

（三）

品来亚 - 阿末 - 社会发尸史講話

現在我們把話題轉到中石器時代住民的社會組織問題上去。他們的社會組織是以性作爲基礎，也就是以人們在性關係中所形成的羣成集團作爲單位的。這說法可從以下的說明得到理解：

我們在第二節中提過，舊石器時代的原始人是過雜交性生活的，這樣的性關係表現爲所有男人同所有女人都是夫妻。然由于性關係隨着生產活動範圍的擴展而演變，後來在人類中間便形成一種比雜交高一籌的性關係——即性交行爲只限于同代男女之間，換言之，上一代再不同下一代互相配婚，但同一代的男女却都是夫妻，從這里我們看到了最原始的家族形態，也就是所謂「血緣家族」（從血緣家族開始，經長久演變，才產生大家所熟悉的以一男一女婚姻爲基礎的單偶家族。）

家族形態的萌芽，很可能是發生于舊石器時

一九六〇年十月

獨立的實現

宏亮的「保護世界和平」，爭取世界持久和平的呼聲，震耳欲聾，響徹雲霄。從歐羅巴洲越過了亞洲區域，跨過非洲大陸，繞過了拉丁美洲。它象征着全世界被壓迫被剝削的人民，反對以帝國主義者為首的侵略集團的具體行動。

今天民族主義的狂飆，已經吹向整個非洲大陸，改變了整個非洲的「面貌」，一百多年來，受英帝國主義者所統治的嘉納、黃金海岸、喀麥倫都相繼地擺脫英帝國主義者的桎梏。全時遭致法帝國主義者統治的尼日利亞、幾內亞、馬里、象牙海岸、達荷美、尼日爾、上伏爾塔等亦走上獨立的康莊大道。

非洲大陸整個政治形勢的演變，是迅猛異常的，已并非帝國主義集團採取任何惡毒的手段，所能阻止得了的，誠如嘉納總理庫魯瑪指出，非洲民族主義與自由的潮流，是這樣的洶湧澎湃，沒有一個殖民國家能抵擋得住，而在非洲生存。（星洲日報七月六日）

非洲各國一系列的反對英法帝國主義集團統治的民族解放運動，鼓舞和加強了正在與比利時展開鬥爭的剛果人民戰鬥的信心。

剛果人民反比的鬥爭，雖然受到了比利時統治者殘酷的鎮壓；無數的生命犧牲在刀鎗下，無數的生命被關住在黝暗的牢房，鮮紅的血液不斷地流出。但是儘管比利時帝國主義者所採取的手段比美、英帝國主義者來的狠毒，還是絲毫不能改變它處在「窳劣的局面」事實上，帝國主義鎮壓的越加厲害，只有更加激起人民鬥爭的力量。

在去年初，剛果人民掀起了大規模的反比運動，粉碎了比帝國主義者強硬的手段——「鎮壓」。因此惡極昭彰的比帝國主義者狡猾地要出一套政治改良的欺騙手段；在去年1月3日發表了一篇所謂「容許剛果獨立」的聲明。10月16日又頒佈了一個需時的「過渡時期分階段獨立」的政策。更更訂在12月舉行地方選舉，比帝國主義者企圖通過這種欺騙的手段，來緩和剛果人民鬥爭的情緒。然而，事實無情地擊敗了比帝國的行動，剛果民族運動黨于10月28日在斯坦尼維爾舉行代表大會，一致通過「積極爭取祖國的獨立」，並且要求延期舉行「選舉」。接着民族運動黨會議之後，剛果八個政黨聯合舉行一個特別代表大會討論「抵制12月的地方選舉」。隨着這次會議的結束。抵制「選舉」和爭取「獨立」的口號，立即響遍了全剛果。不論是在窮鄉僻壤，街頭巷尾，大城市，我們是不難看到剛果人民激動和狂熱的情緒。

比利時殖民主義者的假面具被揭露之後，怒髮沖冠，大肆叫囂，甚至公然於10月20日派出大批警察襲擊剛果民族運動黨，所召開的羣衆大會，製造流血事件，更以卑鄙的手段逮捕了民族運動黨的領袖魯孟巴。但在剛果人民英勇地抗爭以及整個形勢的迫使之下，魯孟巴總理恢復了自由，這又一次地說明了比帝在政治上「鎮壓」措施的失敗。

11月7日，亞非人民團結理事會發表聲明，號召亞非人民把11月29日定為「剛果日」並且嚴厲譴責比利時帝國主義者在剛果的暴行，全時發動亞非各國舉行示威和遊行聲討比帝國主義者。11月9日亞非人民團結理事會又發表一項重要的聲明，號召亞非各國人民在12月1日，舉行「帝國主義滾出非洲日」。

在去年12月20日，比帝國主義者強硬地實施地方「選舉」。但這并非可能影響或削弱剛果人民爭取獨立的信心和意志，縱使剛果各政黨在綱領和思想基礎上的不同。可是，在「祖國獨立」的大前提下，他們緊密地團結在一起，堅決把比帝勢力消滅。

在剛果人民鬥爭的力量和情緒，日益的增強和高漲下，比帝國主義者終於被迫宣佈「剛果在6月30日獨立」。雖然，比帝還維持着經濟與政治的權利，但它一點也不可能阻擋的住剛果人民前進的步伐，相反地，這正意味着比帝的勢力，已經是面臨着崩潰的威脅了。

卡丹喀獨立是比帝的一種手段

7月13日，卡丹喀省總理莊貝，厚顏無恥地宣佈卡丹喀決定脫離剛果共和國而單獨獨立，並且稱「吾人近在組織剛果人民之陸軍，吾人將派外交官到外國。」誰都知道，卡丹喀「獨立」并不會是偶然的，實際上，當帝國主義在經濟和政治的利益受到威脅的時候，它自然會採取更兇惡的手段，來挽救它們垂死的命運。以圖達致它們長期掠奪和奴役人民的慾望。卡丹喀的脫離剛果而另樹一幟，具體地體現了這一事實。

我們知道，卡丹喀是盛產銅鐵的地方，它是剛果人民生活的泉源。但是，這個豐饒的地方所生產的銅鐵，却為國際壟斷資本的三個組合所控制。（一）羅得西亞精選托萊斯——它是由紐約美國金屬公司所控制。（二）英美礦業組合——它是哈利奧本海發主持下的龐大的國際組合。（三）卡丹喀聯合礦業公司——它是比利時總公司直屬下的一個國際壟斷資本的組合，是個龐大的金融壟斷集團。這個組合不僅是操縱着卡丹喀聯合礦業

反對帝國主義集團干預剛果內政

公司的權益。全時，還擁有剛果其他地區的各類產業，更控制了剛果貨幣的發行權。這三個帝國主義壟斷集團，從卡丹喀銅鐵方面所取得的利潤，在世界上是居於最優越的地位。

然而，剛果已經取得獨立了，不論它是局部的，還是完整的，最低程度，它改變了整個國家的地位。由於政治的權利是落在剛果人民的手中，自然，它對帝國主義操縱的經濟權益，起着根本的影響。因此，在這種形勢底下，貪婪無厭的帝國主義集團為了鞏固它的經濟地位，不擇手段地製造剛果的分裂。卡丹喀省的反動頭子莊貝，在帝國主義集團的唆使之下，竟公然地宣佈卡丹喀的獨立。如亞非人民團結大會秘書處於，「今日譴責比利時殖民主義，採用陰謀之策略，在剛果煽動某一地區來對付另一地區，以及製造卡丹喀省脫離剛果的「神話」，企圖在這個已被它無情的剝削與強奪了八十年的國家，造成紊亂」。（星洲日報7月18日）然而，在這個問題上，帝國主義集團會極力地辯護，但事實終究是事實，任何言語和行動是掩飾不了它侵略的本質的。據星洲日報報導，「蘇聯外次佐林則責備美國一個陰謀，目的在推翻魯孟巴總理之政府以保持鐵礦豐富之卡丹喀。該省之脫離中央，乃係推翻魯孟巴之第一步陰謀」。

帝國主義集團，策動卡丹喀的脫離剛果共和國而單獨獨立，主要的目的。（1）分裂剛果領土的統一，以製造剛果局面的混亂。（2）以經濟封鎖的政策，摧殘剛果人民鬥爭果實。（3）企圖以卡丹喀省，作為向剛果人民進軍的軍事基地。

隨着卡丹喀的所謂「獨立」，剛果的局勢越形複雜，紊亂。整個局勢動盪不安，而美帝國主義集團却千方百計地進行軍事挑釁，有如劍拔弩張之勢。

美比帝國主義集團進行軍事挑釁

比利時統治者在美帝國主義的支持下，不顧世界人民的嚴厲譴責，堅持武裝干涉剛果，繼續調兵遣將向剛果，進攻到目前為止，空運到剛果的比利時增援部隊，已經達到二十三個連，三千五百多人。最近比利時帝國主義者在國內強制執行徵兵，大量地把青年送進剛果。作為侵略的犧牲品，剛果總理魯孟巴在12日晚上下令比帝軍隊在兩個小時之內撤回基地。比帝不僅沒有停止軍事侵略，並且在13日早晨，又派出大批傘軍到剛果的首都利奧波威爾的國際機場，恩其機場降落。比利時傘軍的侵略行動，激起守衛機場的剛果士兵無比憤怒。當時就有一隊剛果士兵，同全副武裝的比利時傘兵突擊隊展開了決死的戰鬥。經過激烈戰鬥之後，比帝傘兵勉強佔領了機場。但是英勇的剛果士兵，仍舊嚴密封守了一條通往機場的道路，但剛果士兵們個個斗志高昂，高喚積極的口號「堅決抗拒美帝國主義的侵略」。

在離開機場二十多哩的叢林中，發出了連續不斷的鎗聲。住在利奧波威爾的剛果軍隊，已經完全處於戰鬥狀態。他們的鎗盔上，蓋滿了厚厚的熱帶樹葉，鎗上都上了刺刀準備堅決打擊侵略者。在下剛果的英雄城市剛果最大的港口馬卡弟，剛果軍隊自從打敗一千五百各比利時軍隊以後，到13日中午仍然牢固的控制着這城市。比帝軍隊不甘心失敗，更瘋狂地發動大批軍隊，企圖侵入馬卡弟，在這個港口的周圍，不斷的傳出激烈戰鬥的消息。13日在加甘省油礦中心之一的多特維爾，那里的剛果軍隊已經在當地布族人的配合下，把比帝侵略軍趕了出來，從新奪回了在12日被比帝侵略軍佔領的這個城市。但正當剛果軍民英勇頑強的狼狽打擊比帝侵略軍的時候，以美帝國為首的帝國主義集團，緊張的調兵遣將，陰謀直接對剛果進行武裝干涉，企圖扼殺這剛果獨立的國家，像兩年前美國在中東發動軍事侵略行動的時候一樣。美國扶掖西德又成為美國這次新的軍事侵略行動前進基地。據報載「原來是駐紮在西德的美國軍隊，有一支隊在7月17日已被調至李奧波市，他們是假借協助撤退難民，與協助聯合國軍隊在剛果活動之各義開進剛果首都的。」我們要明白直言，比利時政府是不可能顯示頑強的態度。假如，它沒有得到強大的背後支持，即得到北大西洋聯盟之軍事盟友支持。（星洲日報7月22日）它是不敢猖狂放肆的。

近日來，美帝國在西德的軍事行動十分的緊張，已經宣佈處於緊急狀態的法蘭克布附近的萊因的美英的美國空軍基地。12日一整天，不斷有許多重型軍用運輸機起飛和降落。美國第二十四師的兩個連早就被指定隨時準備侵入剛果。這兩個連的五百個軍官和士兵，在12日已經全部武裝開到飛機場附近，準備一接到命令，立刻起飛。美國海軍部，在15日晚上宣佈1958年曾經參加美國在黎巴嫩和台灣海峽的軍事侵略的航空母艦「狂風」號正在駛向南大西洋。並且正在繼續駛向「南非洲」前進。

美國反動頭子艾森豪爾及其高級官員，連日都在緊急的策劃「干涉剛果的陰謀」美國國防部長蓋滋12日曾經以赤裸裸的侵略者面目表示，「美國正在考慮，必要時派兵至剛果。」他叫囂說：如果任何地方須要軍隊，我們擁有軍隊隨時準備開往。

根據美國電台在報導中指出：雖然美國出兵干涉剛果人民的鬥爭，將會產生所謂極大的政治的影響。但是為了攫奪這塊「非洲」最富裕的和基於最重要戰略地位的國家之一，冒這個危險也是值得的。美帝國主義者一連串的表演，說明了它是破壞剛果「獨立」的魁首。

在窮兇惡武的帝國主義集團的干擾和挑釁之下，剛果的危機與日俱增，為了維持紊亂的局面魯孟巴總理要求聯合國主持正義，從而促使比帝撤兵剛果。然而事實却說明了魯孟巴總理企圖通過聯合國來解決剛果的危機是不可能。聯合國不但沒有協助剛果恢復平靜的局面，反而助長整個局面的惡化。

聯合國破壞了剛果的獨立

比帝堅持不撤兵及以美帝國主義為首的帝國主義集團的干涉，迫使魯孟巴總理不得不致電聯合國秘書長韓麥舍火速派兵至剛果，目的仍希望聯合國保護剛果的領土，并抵禦比帝之侵略。

剛果領導層對聯合國提出之要求，在一定的程度上是對的。問題本身仍係聯合國是否能主持正義，執行它的任務，實現剛果人民的願望。然而，一連串的事實，說明了聯合國在實質上，是美帝國主義的工具，美帝國主義者在聯合國的裝飾下，幹下很多很多罪惡滔天的罪行。這就是說「美帝國利用它目前在聯合國居於較優勢的地位，陰謀通過聯合國作為它干涉或是侵略殖民地國家，中立國家，和社會主義國家的內政的掩箭牌。誠如大家知道，它在1951年，通過聯合國派遣軍隊，殺死無辜的朝鮮人民，全時更拒絕亞洲新生的，而擁有六萬萬人口的國家進入聯合國，特別是在最近積極策動聯合國干涉剛果的內政，破壞剛果的「獨立」。在在都體現了這個事實。

由于美帝國在聯合國作梗，導使在聯合國里的社會主義國家和熱愛和平的中立國家，提出有利於人類和平的事業的政策，都無法通過聯合國去實踐。

現在讓我們進一步地來看看聯合國在剛果所創下的血腥的記錄：

利奧波市15日電指出，阿歷山大將軍，昨日抵步後，立即在機場與比軍領袖舉行會議。嗣后，他在美使館與聯合國副秘書長彭澤，美大使汀貝勒與比大使鮑斯公爵會議到深夜，討論聯合國部隊接管之辦法，（星洲日報7月16日）阿歷山大一抵剛果，立即與西方集團舉行會議。無疑地，說明了他們正在佈置攫取剛果領土的計劃，若不？為何阿歷山大與剛果領導層討論「叫比帝軍隊滾出剛果的策略」，反而，要下這一步棋，顯然，事實是非常清楚的，帝國主義集團，覬覦剛果領土，企圖佔它。如星洲日報（7月22日）報導，聯合國軍非被用以保護剛果之獨立與主權，而係用以幫助從事侵略剛果之比利時軍隊，指揮聯合國之漢恩，迨未與剛果政府接頭，但却先與比軍司令及指揮聯合國軍之英國將領阿歷山大接頭。全時，「在聯合國領袖尚未放棄其袒護侵略之態度以前，緊張仍將持續。」

根據魯孟巴所宣讀的剛果副總理吉仁加拍來的一封信說，聯合國軍隊正在解除我軍的武裝，讓比利時軍仍保有其武器，實令人百思莫解。從這段話的內容看來，聯合國已經採取進一步的「壓力」迫使剛果解除武裝。從而佔據剛果的領土。在比帝侵略者繼續佔領剛果，控制電訊及對和平村落作掠奪式的襲擊以及獲得北大西洋公約機構之支持的全時，聯合國軍隊竟以這樣蠻橫的行動威迫剛果軍械，這無疑地，顯露了聯合國的「精神」——「維護世界和平，促進人類和平共處。」已經為受美帝國操縱的聯合國軍隊所侮辱，在這樣的局面之下，聯合國秘書長，所謂「和不使者」韓麥舍公然地充當美帝國主義者的工具，極力掩飾美帝國和比帝在剛果所幹下的罪行，據9月26日南洋商報報導，秘書長（韓馬淑）只是代表其中的一個集團——帝國主義者，壟斷主義者及資本主義者。因此，當他實行安理會或聯大的決議案時，他實際上乃代表帝國主義者，壟斷主義者及資本主義者行事。」既然，韓麥舍是帝國主義集團的馬前走卒，是帝國主義集團的傳聲筒，那麼，剛果的形勢，要在一定時間上、恢復平靜，是非常困難，因為帝國主義集團的軍隊，已經駐紮在剛果的領土，因此，它意味着剛果人民要驅逐帝國主義的集團軍隊，及消滅帝國主義在剛果的勢力是需要付出巨大的代價。

8月22日，剛果總理魯孟巴稱「歡迎聯軍入卡丹喀，并表示比利時軍隊必須撤出剛果，包括比軍駐剛果的兩個基地。」但是，聯軍人員一開抵卡丹喀機場後，為卡丹喀軍警包圍，而狼狽的撤回利奧波市。聯合國軍隊如此般的表現，徹頭

徹尾地暴露了在帝國主義操縱下的軍隊都是外強中乾的豆腐軍，這并非有過份擴張的形容，事實上，在1951年朝鮮一役的過程中，聯合國軍隊何嘗不是被打得落花流水。另一方面，就是表現聯

合國派駐至剛果的官員如漢恩，阿歷山大，彭澤，韓麥舍這一流的反動人物與卡丹喀反動頭子莊貝，相互勾結，陰謀顛覆剛果。因為派到剛果的軍隊有一萬一千多名，以這樣衆多的人數，及具備嶄新的武器，是有足夠的可能，把卡丹喀的叛軍，打得焦頭爛額，東逃西竄。可是，聯合國軍隊指揮官，却有意給予卡丹喀叛軍繼續存在，其目的顯然就是要加強剛果局勢的惡化，從而把美帝國主義者，帶入剛果，變成剛果的統治者，因此，我們不難在這事實上，找出一個結論，聯合國是不能代表維護世界和平的機構。」

于是，在這種形勢之下，剛果人民革命的果實「獨立」已經受到了很大程度的威脅，這是來自以美帝國主義為首的帝國主義集團的勢力。

在剛果形勢的演變，對剛果人民獨立「運動」，遭致威脅時，卡丹喀的反動頭子莊貝，明目張胆地提出9項條件，與聯合國攤牌，強壓聯合國承認「卡丹喀的獨立」，對於莊貝的挑畔，韓麥舍竟置之不理，甚且對聯合國安全理事會議決，「驅逐比帝軍隊與莊貝連全其叛軍出剛果，以促進剛果的統一」韓麥舍則置之罔聞，為了迎合美帝國主義者的歡心，韓麥舍無恥地出賣了，剛果的人民的利益，顯然，韓麥舍能輕易地把軍隊開進卡丹喀就是一種黑市買賣的具體表現，我們從他的談話就可以看到的事實，他說：「聯合國將不再過問卡丹喀與剛果的事吵」。特別是聯合國反動的副秘書長彭澤更露骨地說，魯孟巴是得不到聯合國的支持，在卡丹喀執行中央政府的權力。」

今天，剛果的「獨立」嚴重地遭致聯合國的破壞，這是不容強詞奪理的。在9月5日，聯合國軍隊，不顧剛果人民激烈的反對，橫蠻地奪取了利奧波市的控制權，并封閉了機場電台，在聯合國佔領剛果電台和飛機場的過程中，反動的韓麥舍像瘋狗似的叫囂，「剛果士兵，必須解除武裝全部繳械」。聯合國不斷地進行挑畔，目的仍圖破壞社會主義國家給予剛果人民正義的支援，使剛果陷入孤立無援的絕境，從而方便比，美帝國主義集團的干預，聯合國這種侵略的行爲，是全世界人民所不能容忍的。

在全世界熱愛和平的人民強烈的譴責與聲討帝國主義的局面下，聯合國秘書長，反動的韓麥舍在9月9日發表談話企圖轉移全世界人民對聯合國侵略的視線和緩和剛果人民不滿聯合國的情緒，韓麥舍說「由于剛果缺乏負責任的官員，迫使聯合國必須採取主動關閉利奧波市電台與接管。剛果的機場，」但無論韓麥舍極力的狡辯還是不可能沖淡聯合國侵略剛果的罪行，剛果人民隨着電台與飛機場被聯軍霸佔後，一股反帝力量，像烈火似的更熾烈的在燃燒，他們積極地響應總理魯孟巴的號召，「團結一致，解放卡丹喀，殲滅比美帝國主義軍隊」。

然而，帝國主義集團并不放鬆它侵略的手段今天，它正在通過聯合國假手突尼西亞，摩洛哥，阿比西尼亞及加納之軍隊干預剛果內政，并且進一步地收買剛果內部反革命份子如卡薩伏布和莫布杜，製造內亂，加強剛果的緊張與紊亂。

莫布杜與卡薩伏布是帝國主義的工具

美帝國主義者對剛果的干涉，越來越瘋狂，它千方百計地陰謀破壞剛果的領土主權，這是大家有目共睹的事實，除了武裝侵略之外，更勾結和收買反革命份子，進行分裂，最近，所謂溫和派的剛果總統卡薩伏以的反叛，就是一個最顯著的明証。卡薩伏布在利奧波市電台廣播謂「魯孟巴造成國內兄弟鬩牆之戰，且將會成為剝削人民的自由之獨裁者」然而，魯孟巴總理亦在電台廣播中指出「卡薩伏布是帝國主義的走狗，它已犯了賣國罪名」不管他們之間是針鋒相對，互相指責，剛果人民仍然是擁護魯孟巴的。全時，全世界熱愛和平的國家也相繼地表示「支持魯孟巴政權。」因為卡薩伏布是比利時和法帝國主義串通下的產品。卡薩伏布的反動的本質是不能逃避剛果人民雪亮的眼睛，只要從他宣佈要求聯合國接管剛果的態度，是不難看出他和卡丹喀的莊貝，並沒有兩樣，而是同流合污的整體。

雖然卡薩伏布的叛變加強了剛果的局面的惡化，導使剛果人民在反帝國主義侵略的過程中，多了一層的障礙，但這并不會影響剛果人民前進的步伐。

隨着卡薩伏布叛變，剛果陸軍司令莫布杜也在帝國主義集團的唆使下，佔領國會并禁止兩院議員進入國會大廈，同時提三點計劃（一）使國會暫停活動至12月31日。（二）使卡薩伏布總統及兩個對立的總理魯孟巴與伊里奧在同時期內暫時停職。（三）關閉共產黨在李奧波市的大使館（洲日報9月17日）在這三點計劃的內容，淋漓盡致的暴露了莫布杜是帝國主義利用在剛果攫奪政權的工具。

據魯孟巴說，莫布都上校關閉蘇聯及捷克大使館（轉入第五版）

星洲漁業的概況

孫 青

政府的漁民政策

但是，在當前漁業面對重重的困難當中，要擺脫落后的本質和尋求發展的途徑，除了漁商及漁民合作之外，政府這方面的主動協助是很重要的，特別是政府在大選時也宣佈過有關的政策，許下協助漁民的諾言。因此，政府主動地協助漁業的發展是刻不容緩的，最低限度應該實踐過去的諾言。爲着敘述上的方便，我們將其在大選時闡明的政策摘錄出來，以作爲我們討論的根據。

「我們的漁夫多數是華人和馬來人，他們是我們社會最受壓迫和生活最苦的人。他們過着非人的生活，他們所住的破爛的屋子，是文明社會的恥辱。我們要替這些被壓迫和被遺忘的漁民建立模範的漁村。我們要資助漁民的生產合作社，使社里有足夠的錢替漁民購買漁船，摩多和其他必需品。我們也要幫助漁民籌建魚類推銷合作社，教導他們利用冷藏庫和現代化的交通設備，使他們所捉到的魚能獲得較高的價錢。我們將准許其他鄰近的地區把鮮魚自由運入本坡，不過我們將抽一筆過海稅，利用所抽得的稅款來提高漁民的生活水準。」

漁業的問題是非常複雜的，要完全能够理解和掌握必須具有專門的學識，特別是對現有漁業整個實際情況的瞭解。無可否認的，行動黨這項有關漁民的政策，甚至連對政府具有決定性的本年度元首代表政府宣讀的施政方針里，我們也看不出政府採取了什麼積極的措施去實現它的政策。這是很使人遺憾的，政府不應該這麼快就忘記了自己許下的諾言，或者，那是由於執行政策的人不積極之故，假設情形是這樣，執行人可就必須受到檢討。

話題至此必須轉回來，政府不實踐它的諾言，也許是基於這些原因吧：（一）不重視發展漁業對經濟所具的重要性。（二）缺乏執行人材。（三）忘記必須兌現的政策。要不，那就是在制訂政策時輕許諾言，一旦遇到困難就不幹。或許上述完全不對，而是政府不實踐是因為有着其他原因。但是，無論如何這不應該是政府執行政策的基本態度，政策既經宣佈，就有積極地去推行，否則會是流於被選民目爲空開不能兌現的支票而已。

在我們看來，政策基本上是好的，但假如我們從整個漁業的實際情況去分析這項政策，我們就會覺得這項政策不完全適合於漁業的實際情況及缺乏中心重點，問題是這樣的，本邦的漁業實際上有着數種不同的情況，有深海的及淺海的，也有生產性的及非生產性的，而在這些不同的情況里，各有各的特殊問題，因而一項完善的政策就必須是面面都照顧到，並且要有重點地加以發展才能「事半功倍」。但是，我們看不出有完全適合於本邦漁業實際情況的地方，也找不出政策的重點。這或許是疏忽本邦漁業的這些情況吧？

爲了証明該項政策不完全適合於漁業的實際情況，我們想在這里來談談這一問題。

首先，我們必須指出：政府「要爲漁民建立模範漁村，要協助漁民的生產合作社及幫助他們籌建魚類推銷合作社，教導他們利用冷藏庫及現代化交通設備，提高他們的生活水準」這些假設政府都一一予以實現，對於鄉村區確是一項重大的變革，而且會使舊的面貌完全改變過來，落後的經濟狀態也能逐步地被掃除。但是，我們要瞭解漁民爲什麼需要援助，這原因是他們沒有資本購置新的生產工具，因而造成他們的貧困從而影響及漁業的落後。因此，要實現政策基本目標的先決條件是視整個漁業的能否發展，所以整個政策的重點必須是放在發展的工作上，可是政策並沒有提出解決漁民痛苦的根本途徑。在另一方面，這項政策並沒有針對整個漁業的實際情況加以制訂，僅僅是偏重於淺海而已，對於較具規模的深海捕漁業竟加以忽視，我們不懂這是由於對漁業的實際情況不瞭解抑或是對實際情況尚缺乏進行較嚴密的分析所致，并因此促使政策在制訂時對發展漁業在經濟上的重要性完全地抹開，同時也完全忽視漁業現有的基礎。我們感到費解的至是，當前的漁業雖然落后，但現有的基礎，還不於落后到不可利用，而且政府的政策也不可能脫離實際的條件或者可以不利用現有的基礎去尋求發展，就有可能實現提高漁民的生活水準的。

總括一句，漁民的生活水準的提高，全視漁業的能否發展，因此，我們沒有理由不重視漁業發展的實際問題。我們也強調：漁業的發展基本上是不能脫離本邦漁業的實際情況的，而且應該在現存的基礎和條件上尋求發展。職是之故，改善存在於漁業的缺點，掃除落后的本質及克服面對的種種困難，積極推行發展之工作就顯得非常的迫切，而這就要求根據實際的情況制訂出一份符合發展需要的計劃。

鼓勵投資的問題

談到發展漁業的計劃，有關的人士都會指出：在目前還談不上有任何發展漁業的計劃。這種情形是不足爲奇的，由於人們輕視漁業的經濟重要性及漠視漁業現有的基礎及其經濟潛力，加上長期以來漁業面對種種困難，始終處於自生自滅的狀態，因此，儘管漁業本身有着一定的經濟力量。但爲了須克服因落后而產生的困難，在主觀上却一直没有力量爲漁業的發展策劃什麼發展的計劃。事實上發展漁業除非是由政府主動地作全盤的策劃，否則，民間資本家是很難有能力完成的。

雖然漁業在目前的困難還很多，但主要的問題是在於如何促進其工業化及如何隨着漁業的工業化后提高漁民的經濟地位。在這個關鍵問題上，可歸納下列方法：（一）鼓勵本地資本家大量投資，配合現有的基礎以促進其工業化。（二）政府撥出一筆基金以設立漁業生產合作社。這兩個方法基本上是適應着本邦漁業的實際情況的。

衆所周知，殖民地主義者有興趣的是掠奪殖民地的資源，因而它對本邦的漁業是絲毫也不會給予照顧的，這也就是造成漁業落后的最大癥結。由於如此，改善漁業的落后本質并促使其發展的先決條件是解決資本問題。假如我們沒有足夠的資本，即使能制訂出一份完整的計劃，也會在缺乏資本的情形下，便整份計劃被迫流產。因此，籌集資本就成爲一項必須予以解決的問題。

關於資本的籌集問題，一般上是不會有多大問題的，現有漁商的資本假設能够集中起來，實在是一筆很可觀的數目。但問題就在於漁商們經營業務的方法陳舊及保守，他們死守着那足以維持生活的營業，再不然就是滿足於既具的規模，且恐懼着創辦較大規模的企業公司會影響到自己的利益。因此，他們不願意作任何大膽的嘗試。至於另一資本來源就是少有產的漁船船主，他們同樣有着一定經濟潛力，而實際上的竟成爲漁商的資本供給者或支持者，經常幫助漁商解決經濟上週轉的困難，所以他們的經濟力量同樣頗受重視。假設漁商及船主們的資本能被高度地集中起來，這一股經濟力量是會發揮出一定的效用的。

籌集資本對發展漁業是很重要的，而擁有足夠資本的結果，將會給予漁業在發展上打下健全的基礎。籌集資本的問題既是如此重要，那就有必要吸收更多的投資，包括高度地集中漁商及船主的資本。在目前，我們應該按照實際情況以兩種組織形式來發展漁業，一項是設立規模龐大的企業公司，另一是組織生產合作社。前者需要英雄資本，購置最新的科學配備，專門發展深海捕漁業。而后者則側重於近海小規模生產的捕漁業。通過上述兩種形式的組織以促進漁業作健全發展的結果，將能給予本邦經濟以很大的幫助。但是，籌集資本絕不是輕易的工作，而私人組織對這項工作更難於勝任。因此，政府主動和積極地負起這項責任是非常必要的，也就是說：政府應該通過各種形式予以協助，鼓勵資本家投資發展。除此之外，政府更應根據它協助漁民的政策，撥出一筆基金幫助漁民成立生產合作社。只有根據上述方法，才能使漁業健全發展，也唯有如此，要真正做到提高漁民的生活水準才有可能。

設立漁業人材訓練機構

瞭解了資本在整個漁業發展過程中的重要性之後，接着，我們將討論對長遠的將來更具決定性的有關訓練漁業人材及提高技術的問題。

必須指出：我們要發展深海捕漁業，就必須擁有一批經過訓練的漁業人材，以便應付發展的需要。而這就要求制訂一項訓練漁業人材的計劃，俾使原有的漁民及新的人材能接受科學的技術訓練。

在這項計劃下，我們不僅要注重質的培養，而且，也應該廣泛地訓練數量衆多的漁業人材。即是說：這項計劃應包括訓練原有的漁民和培養新。

（接）反對帝國主義集團干預剛果內政

使館的決定是「不對的」而他將採取步驟糾正云云。魯孟巴並且進一步地揭穿莫布杜的面目，他說：莫布杜上校獲得五百萬法郎（約三萬五千七百磅）以推翻其政府（南洋商報 9月23日）

上述一連串的事實，證明了英、美法及比利時帝國主義集團，不擇手段地企圖粉碎剛果人民革命的果實——獨立。誠如南洋商報（9月20日）報導：極端緊張係由殖民地主義者及其殖民主義者及其代理人之陰謀，暨聯合國司令部對剛果內政進行赤裸裸之干預所造成，而美國及西方及其他國家之領袖階層并公然對剛果的合法政府及其人民表現敵對之態度。抑有進者，殖民主義者爲了取悅自私的外國壟斷界而使利用欺詐和賄賂之手段，臨時在剛果新設立一個效忠外國人的傀儡政府。

的漁業人材。這項計劃將是龐大的，因爲，要造就一批相當數量的具有豐富水產經驗的人材，並不是一項輕而易舉的事，因此，要求配合漁業的發展而造就更多的漁業人材以應付長遠的需要，就必須設立一個訓練漁業人材的中心機構，因而，在目前設立一間海產學校是迫切需要的。

正如海產工友聯合會所指出的：本邦的漁業人材，在目前足以負起深海補魚的工作。這項事實是不容否認的，但假設漁業要求作更大規模的發展，那麼，目前擁有的人材就僅能應付暫時的需要，對長遠來說，就非訓練出更多的人材不可，否則，對漁業的發展將會產生阻礙作用的。從這些情形去看，我們就可以清楚地瞭解到，發展漁業是不能脫離實際情況的，更不能脫離漁業現有的基礎。

我們認爲：海產學校設立后，就應該積極進行訓練漁業人材的工作，對於訓練課程除了對新的人材施以長期的訓練外，應設立一項短期的訓練課程使原有的漁民有機會接受新的技術訓練。

總說一句，培養人材及提高技術是需要進行長期的努力，而實際上需視整個漁業的發展情況。假設漁業能健全發展，那麼，我們必然能够克服上述問題，培養出充足的漁業人材及提高技術的。

改善生產關係

在落后的漁業中，惡劣和多層剝削的生產關係使漁民受到嚴重的剝削這是促使漁民貧困的最大原因，也是導致漁業不能發展的一個因素，長期以來，漁民便因爲沒有組織在缺乏資本的關係，因而便需要依賴漁商的貸款和將漁獲物寄漁商售賣，在這種情形下，漁民便因爲需要多方地依賴有組織的漁商而遭到剝削和支配。

存在於漁業的剝削情形幾乎是一致的，漁民無論是擁有自己的工具或是由資本所有者出資購置漁船及工具而由漁民付出勞動，然後再按捕獲物售賣後獲得的利潤，在扣除冰、油及一切運費後，所獲的淨利潤又由資本所有着扣去四十五巴仙，餘下的才由漁民攤分。這種情形對於漁人是非常不利，資本所有者往往不勞而獲而坐享其成，即使漁民在出海時，一無所獲地空載回來時，資本所有者同樣地不必付出任何酬勞，相反地，漁民尚需負擔出海的一切費用。因此，漁民往往是吃虧的，當捕獲量豐實時，他們僅是得多一點利益而已，實際上足資本者大獲其利，而當空載回來時，漁民除了得不到半分的酬勞外，還需要負債。因此，漁民遇上一兩次空載回來時，他們就會因此負上一大筆債，因而便要爲資本所有者效勞，直到償清以前因一無所獲而欠下的債款爲止。像這種生產方式，對漁民非但不利，對整個漁業同樣不利，因此，要漁業能健全地發展就必須徹底改善這種造成嚴重剝削的生產關係，只有在漁民獲得他們應得的合理酬勞時，俾改善他們貧困且不安定的生活，只有在他們有能積累起資金時，才能從這方面獲得一定的資本以投進發展漁業。

小 結

從長遠的經濟建設去看，發展漁業必將擴大經濟活動的範圍，因此，漁業健全發展的結果將會給予經濟以很大的幫助的。漁業既具有如此重要的經濟價值，那麼，積極尋求發展的途徑以促進其工業化，將是非常迫切的。

但是，在上面我們已經指出過漁業所面對的一些困難問題，因而我們要求漁業能發展起來，首先就必須克服這些困難。

我們既然瞭解漁業在目前最大的難題是如何促進其工業化，那麼，鼓勵投資以使資本能籌到足夠的數目是解決困難的一項最主要的問題。事實上，假如不先行解決資本問題，那麼一切有關購置配備，培養水產人材，提高技術，開闢更多捕魚區及改善生產關係都將成爲不可能了。

以現階段，不管政府是否將會重視發展漁業而制訂發展的計劃和給予協助，在目前這個過渡時期，充份利用現有的基礎是非常重要的。我們認爲，在這個過渡時期中，只要在對本邦漁業不會產生任何不利的情形下，基於互惠互利的原則與外國進行合作的捕魚活動，開闢更多的捕魚區，對於漁業未來的發展，將是極有利的。

我們希望：政府應以實事求是的態度，重新估計漁業的經濟價值，從而重視發展漁業的重要性而予以發展。

堅決反對帝國主義者的侵略

剛果人民反對帝國主義者的侵略獲得了全世界熱愛和平的人民的支持，雖然，這場鬥爭仍在持續中，但我們堅信，英雄的剛果人民，最后必然把帝國主義的勢力在剛果消滅。

在剛果人民反帝鬥爭的過程中，一個最現實的事實是必須吸取的，這個事實就是：決對不可能要求聯合國給予政治，或是經濟上的支援。因爲，在今天聯合國的本質是反動的，它是美帝國主義者的工具，如果企圖通過聯合國的政治和經濟的援助，將會帶來不利的局面。

在這里，讓我們以激昂的呼聲，聲援剛果人民正義的鬥爭。

...新羣...

重視我國當前的農民問題

凌植哲

目前，我國還只是一個經濟落後，多數資源都操縱在外來壟斷資本家的手中的農業國。是由一個殖民地轉變為由封建買辦階級掌握政權的國家。這個事實無疑地明確指出，馬來亞今後要走向土地完整，自由，民主，獨立的新的進步的國家，首先就得徹底改變當前這種少數封建買辦份子掌權，各階層勞動人民則沒有享受到真正的自由民主的政治權利的基本狀態。同時，我們如果要斷定一個國家是否是進步和代表廣大各層勞動人民的利益，那只要從這個國家內的工農羣衆在政治上和經濟上所處的地位去觀察便可以明白。馬來亞的工農羣衆今天並沒有因為馬來亞「獨立」了，而改變他們在政治上和經濟上仍處在被統治和被剝削的地位，尤其是我國三百多萬的農民羣衆的生活處境，更是淒慘和痛苦。他們深受到封建地主和農村高利貸者的剝削和榨取，從一些經濟學家們提出的數字指出：在馬來亞農村中，少數的封建地主每年從佃農方面收入就有四千萬元，從僱農方面的收入是七千萬，而農村高利貸者每年從農民方面的收入的利息就有一億元，廣大農民辛辛苦苦耕種得來的勞動產物，幾乎有一半以上要受地主和高利貸者掠奪，這樣平均起來，農民每月的收入是只有區區的幾十塊錢，這能夠維持一家的生活嗎？窮苦的農民經常要忍飢挨餓，連飯也只好兩天吃一次。這些活生生的事實，就不是任何立法議會上所發表的美麗的言論所能掩蓋得了的。它充分地證明我國的農民羣衆今天在政治和經濟上沒有平等地位的。因此，我們要改變祖國上述的基本狀態，就必須先要合理地解決農民所面對的問題。很明顯的，農民問題不解決，其他問題也沒有辦法解決，農民問題是決定我國政治前途的關鍵問題。今天，祖國人民反對外來帝國主義，國內封建主義的政治任務，具體地說，就是要解決農民和封建地主的矛盾問題。這個基本矛盾問題，沒有解決，我國的農村的生產力是不可能提高的，農民的窮困生活是沒有辦法改善的。封建制度是阻撓農村生產力提高的障礙物。

我國的農民問題和亞非各殖民地的農民問題實質上是一樣的，那就是：農民本身是主要農村生產者，可是缺少土地。常因為沒有辦法還債和繳租金，結果土地就常被地主收回，變成無地的僱農，在農村中形成了衆多的佃農和雇農。因此，他們在長期遭受封建地主和農村高利貸者的慘酷的剝削和榨取而沒有辦法生活下去的情形下，純樸的農民是曾經自發地採用各種形式，展開要求足夠土地的鬥爭。「55年到58年為止，很多農民申請土地尚未決定的就有十一萬六千宗，在55年正月間，雪蘭莪州曾經有兩千多名的馬來農民舉行羣衆大會，強烈抗議缺少土地，同年三月廿七日，北馬的丁加奴州約有萬名缺乏土地的農民蜂湧到州政府的辦公室去申請土地……」這種情況具體地指出，農民羣衆急切地要求土地，同時，也告訴我們，貧農所面對的土地問題，是當前馬來亞的一個重大的問題，是迫切要解決的問題。

所以，重視對農民問題的研討和提出符合當前農民的要求的政治綱領，並切實地帶到農村去執行，無疑是社陣目前的工作中心。應該發動目前在新村，甘榜里工作的幹部，下苦工努力學習，進一步地熟悉農村問題。只要我們的領導同志能夠切實地調查了解各州農村的具體情況，正確地提出解決農民問題的政治綱領以及作好在農村的組織，那麼，必然會為社陣的全國性執政準備好主要的羣衆基礎。

黨的農村基本政策，就是消滅封建制度，實行耕者有其田的政策；但是，單單有這基本的農村政策是不夠的，這需要提出許多符合農村情況的具體綱領，才能够在農村中進行組織工作和展開鬥爭的，很明顯，黨當前的工作重心應該放到農村里，一切爲了解農民問題。根據各甘榜各新村不同的具體條件，逐步地領導農民展開爲本身切身經濟生活而鬥爭，使農民從本身的鬥爭經驗和政治經驗中來理解黨的農村政策的正確性，使他們明白黨是他們切身利益的保衛者，進而以行動支持和擁護黨的各項進步政策。現在黨的領導同志是總可以從增江地方議會和沙登地方議會的執政過程總結一些寶貴經驗，作爲其他新村和甘榜進行工作時的借鏡，從馬來亞現在的政治情況看來，社陣首先是在新村的地方議會執政，繼而在州議會執政，然後才有可能在全國執政，這種發展規律是由于我國的政治發展不平衡所決定的，只有在農村中普遍出現了黨和農民建立了密切的關係，黨要在全國執政可以說已經有了良好的羣衆準備了。這正是黨所要走和一定要走的歷史道路。

今天，我國任何一個左或右的政黨都要面對農民問題來考驗它們的政治生命。誰能正確地解決農民的土地問題，消滅封建制度，解放農村生產力，誰就一定能够得到農民羣衆的擁護和支持，從而取得全國政權，否則一定是失敗的。

自從聯盟執政以來，就面對農民要求土地的

問題，這也是聯盟和農民的基本矛盾問題。農民和聯盟的矛盾，是我國當前基本矛盾之一，聯盟爲了緩和農民要求土地的情緒，被迫而提出了鄉村發展計劃。但是，由於聯盟是代表封建買辦集團的利益的政策，因此，實際上它不可能爲被剝削的貧農謀福利。聯盟的鄉村發展計劃只是「應時」的，不是真正解決農民問題的方針。因爲，這個鄉村發展計劃即使推行了，也並不能消除和改變農民在一路來被剝削和被統治的地位。只要農村今後還存在着剝削和被剝削的生產關係，那麼，聯盟的鄉村發展計劃不管是多麼「理想動人」結果也只有失敗的。

另一方面，聯盟的領導集團是非常清楚，要保持封建買辦的政權，就需要極力使農民停留在當前落後的狀態，農民越落後越蒙昧無知，便是鞏固封建買辦政權的主要條件，所以，聯盟至今是在採取兩面政策，在基本政策方面，它需要保障封建買辦集團的利益，另一方面，它需要有推行一些欺騙農民，緩和農民情緒的政策，它常利用宗教心理和種族情緒來蒙蔽三百萬農民和它的基本矛盾。然而，隨着馬來亞民主運動的發展，農民羣衆的政治覺悟不斷的提高，農民在有領導下是會起來解決他們和封建地主之間的矛盾的。至於泛馬回教黨，這個含有強烈排外瘋狂的種族主義的政黨，至到目前雖然還在利用其惡毒的煽動種族情緒的宣傳手段，在農村中欺騙那些落後的馬來農民。不可否認的，由於農民的覺悟低，文盲多，仍有狹隘的種族觀念，使回教黨所進行的一些反動宣傳是暫時地蒙住一部分農民的視線，這種情況是值得我們去注意的。但是，它是根本不可能提出任何合理解決農民問題的方針

對印度人民社會黨與人民同盟的認識（小楊）

印度人民社會黨是在一九五二年由社會黨和農工人民黨合併組成的印度全國性的政黨。社會黨和農工人民黨，都是國大黨的派系集團，在印度「獨立」后才分裂出來。它的上層領導人物，如梅達。阿。克里帕拉尼、雅。普。納拉揚、甘夏、辛哈（該黨主席）洛希亞、戈拉伊（該黨總書記）等人都曾經是國大黨（現任印度執政黨）的領導人物。其中如克里帕拉尼就曾當任過國大黨主席和總書記（現任國大黨書記之一蘇吉塔、克里帕拉尼夫人，即是他的妻子）。

那麼，印度人民社會黨這批領導人物的本質是怎樣的呢？概括地說：是反對社會主義，擁護帝國主義和封建買辦資產階級的本質。他們極力破壞隆隆精神——和平共處五大原則，並企圖分裂亞洲民族的友好團結。而追隨美帝國主義侵略的路線，到處煽風點火，製造戰爭的緊張氣氛。

這個政黨是接受美國社會黨津貼的，它是「亞洲社會黨會議」的發起人和主要委員之一，是社會黨國際的諮詢委員。

印度人民社會黨標榜「民主社會主義」主張在印度建立一個「有充分的經濟民主和政治民主的社會」宣揚「非暴力」並且鼓吹在自由平等的基礎上建立一個「世界社會」。然而，羊皮是掩不住狼牙的。事實終究是事實，任何手段都掩飾不了它的本質。近幾年來的無數事實，證明了人民社會黨在對內方面；進行反社會主義政黨和反人民的政策，在對外方面（國際上）則主張反社會主義運動，蓄意污蔑社會主義國家的聲譽。

一般表現

在國內，人民社會黨一方面裝出一副「左」的面孔，但在實際上却是反對印度發展民族經濟和土地改革政策。另一方面，爲了反對國內的社會主義政黨，爲了同國大黨分享政權，它的反動頭子們，如梅達、克里帕拉尼、納拉揚等人，竟厚顏無耻主張與國大黨合作。

很明顯的，人民社會黨，既然反對社會主義，則它必然是反人民的。在一九五四——一九五五年，當該黨在前特拉凡哥爾科欽邦（現喀拉拉邦即由該邦和另一地區合併組成）一度組成政府的期間，卑鄙地撕毀了它的諾言，背棄了人民的意願，拒絕制止地主奪佃。全時鎮壓罷工，扼殺要求按語言分省的示威羣衆。

在國際事務上，人民社會黨積極配合美帝國主義者的侵略政策，不擇手段地誹謗社會主義國家的聲譽和打擊國內外社會主義運動，顯然在這方面，它從來未放過任何機會。誠如衆所周知，愛世界好和平人民所熱烈擁護的和平共處五項原則：（一）互相尊重領土主權；（二）互不侵犯；（三）互不干涉內政；（四）平等互利；（五）和平共處。人民社會黨竟不斷地阻撓印度政府執行這五項原則，形容是一種「罪惡」是「在罪惡中產生的」。這個臭名昭彰的政黨極力破壞印

來的，這是由於泛馬回教黨是一個反動，落後和種族性的政黨，同時在新的歷史條件下，這個政黨，不可避免地要走向沒落和死亡。

現在，三百多萬的農民（包括家屬）所面對的問題，等着黨去領導他們進行解決這些問題。農民無疑是當前反對帝國主義和封建主義的主力，沒有了農民的參與鬥爭，將使反帝反封建的運動顯得貧弱無力。雖然，由於長期固守在一塊的土地上耕作，同時只用一些原始和落後的生產工具在耕種，以及和工人階級幾乎沒有聯繫，致使農民在思想上形成，散漫性，自私觀念，迷信等弱點，但是這些弱點絕不能影響，農民在反帝反封建的運動中所起的決定性作用。當然，我們這麼說，並沒有否定了工人階級在運動中心領導作用，正是因爲，農民是當前反帝運動中不可缺少的主力，才更體現了工人階級的領導作用。

過去，農民爲了反抗地主的剝削，確曾經進行過局部的鬥爭，然而由於沒有農會組織，缺少領導，這些鬥爭，也就沒有取得很大的成果。這是黨所應該注意的問題，目前黨是需要有計劃性的在各甘榜各新村中進行提拔和培養農村幹部，這是作好農村工作的關鍵問題。當然，正如我上面所說過，誰有魄力去到農民中進行組織和教育工作，誰就必須要面對聯盟的各種壓力。可是，身爲社會主義工作者的我們，是準備應付來自任何一方面的挑戰的。兩年多以來，黨有很多品質優秀的同志已經在不同的工作崗位上，經受起各種各樣的考驗，是具有經驗和老練得多了，我們完全有足够的毅力來克服在農村中進行工作時所面對的困難，由於我國農民有一個特點，就是構成農民人口九十巴仙以上都是馬來同胞，這就使我們在實際工作過程要碰到語言問題，語言是一種工具，除了注意積極提拔和培養農村巫藉幹部之外，華藉幹部同志是應該學會巫語，使我們在農村中工作有了方便的條件，今天只有當黨在廣泛的農村中和農民建立起良好的關係，並逐步地展開農民運動，黨方能完成它反帝反封建的歷史任務。

度與愛好和平國家所建立的友誼以迎合美帝國主義者的歡心。

在衰退中

人民社會黨的下層黨員，大都是小資產階級，知識分子和一部分工人羣衆。構成了該黨內部的複雜性。這些黨員除了工人羣衆外，其餘的都是爲了權利，地位名譽，而勾心斗角，明爭暗斗，互相排擠。總之，這些黨員并不支持，甚至反對該黨反動領導集團的政策，由於這一點，人民社會黨內部不斷地在分化和分裂，它的力量和影響幾年來逐漸在削弱中。雖然，它的反動頭子們不斷地叫囂「我們有黨員二十七萬」可是在一九五八年，則不打自招地承認「已減至十四萬人」

（這是一個馬來讀者
的來信，我們發表於「人民呼聲」第四期的馬來文版上，現在我們謹將它譯爲華文）

敬愛的人民呼聲的領導編輯同志：
我以萬分的欣慰來迎接在五月一日這個全世界工人偉大勝利的節日里，所誕生的人民呼聲。我的高興，是因為人民呼聲誕生在一個社會主義影響的力量不斷壯大而帝國主義勢力却不斷減小和衰退的世界局勢中。因此，我們在思想的鬥爭上（社會主義和資本主義之間）是沒有中間路線的。

報紙是思想鬥爭中的一個重要武器。因此，報紙也不能不採取中間路線的。這必須成爲所有培育人民呼聲的人們的堅決和一致的目標。必須用事實在一期期的人民呼聲報里表明出來。

人民呼聲要真誠及勇敢地說它是站在一方面的，也就是站在廣大人民（勞動人民——工人、農民、漁民、小販等）一方面。站在真理，獨立及世界和平的一方面。這是我們必須表明和必須進行的。

在人民與帝國主義者，資本家和他們的爪牙們所進行的鬥爭中，報紙扮演著極重要的角色。它必須將本身整個地爲勞動人民（無產者），他們的理想和鬥爭服務。它本身是整個人民鬥爭事業的一部份。

人民在鬥爭中沒有本身的報紙是困難多多的，有了報紙就不同了。因爲報紙將暴露勞動人民的敵人所進行的欺騙和歪曲。報紙將捍衛由勞動人民所提出來的公正的要求和理想而且進行宣傳。報紙將協助及糾正羣衆的行動，批評我們在行動中的錯誤及缺點。報紙可以提高人民的政治思想的覺悟。報紙同時可以糾正工作的方法和人民鬥爭的方式。

簡言之，報紙的這個重要的任務是每一個報紙的扶育者，每一個幹部，每一個積極份子，每一個爭取獨立的戰士所必須明瞭的。

。在這全時，這個政黨所領導的印度勞工協會，會員不僅已經銳減（自稱擁有四十萬會員，但印度政府說它只有二十三萬）并且作用也大爲削弱。

我們知道，人民社會黨在第一次大選中共得一千七百三十萬張選票，而在第二次大選却獲得一千三百一十萬票（連同在一九五五年底分裂出來的，以洛希亞爲首的印度社會黨選票在內）從這個競選票數比例看來，我們可以得到一個非常正確的答案「人民社會黨的勢力在倒退中」。

人民同盟——

代表剝削階級的政黨

如果說：人民社會黨是以「民主社會主義」這塊招牌來招搖撞騙的話，則人民同盟是打從右的這一方面，鼓吹所謂「印度主義」的反對社會主義的反動教派的政黨。

人民同盟是在一九五一年由反動的教派政黨——印度教大會黨魁沙。普。穆克吉發起組織的，現任主席是往。普。高希，總書記是丁。達。烏帕雅雅。人民同盟是維護少數封建地主和資本家的利益。

主張建立印度主義

人民同盟喋喋不休地對社會主義國家和印度國內的社會主義政黨進行攻擊，甚且強烈地表示反對建立社會主義的主張，這是因爲他們不喜歡社會主義，認爲它是「外國的東西」。他們強調指出：印度必須「建立印度主義」並主張把巴基斯坦重新併入印度，以便在印度文化的基礎上建立印度社會。

去年，人民同盟主席高希像開機關槍似的猛烈攻擊印度政府處理印巴關係上「不符合印度教徒的利益」而叫囂。高希也宣稱「我們不信仰資本主義」。但在實際上，它在堅決反對印度「五年計劃」關於國有化，擴大「公營企業」的方針，全時，全力主張私人資本壟斷的「自由企業」政策。無論尼赫魯的五年經濟計劃是改良的，人民同盟竟勾結人民社會黨以及其他的反動勢力，要求放慢「發展印度民族經濟」。

在外交關係上，他們認爲印度政府沒有嚴格遵守「中立外交」政策，一切表現尤其對國際上重大問題，都犯上了「傾向社會主義」因而，使我們（印度）逐漸失去以往曾經對我們友好的許多國家的友誼。

在前年，英美侵略軍侵入黎巴嫩和約旦的時候，全世界熱愛和平的人民一致聲討帝國主義的窮兇極惡的侵略行爲之際，他們却制造反宣傳的論調：「蘇聯壓制東歐國家的人民革命」企圖以此來轉移世界輿論對帝國主義法西斯罪行聲討。從這種現象看來，人民同盟是無可狡辯的是帝國主義的馬前走卒。

人民同盟的討好美帝國主義的政策，引起了印度人民的憤怒，盡管他們通過怎樣的手段來挽救每況愈下的勢力。但終是無濟於事的。

人民同盟和人民社會黨一樣，採取一貫敵視印度人民愛好和平的願望和亞洲社會主義國家。在這次「西藏問題上」淋漓盡致地暴露他們的面目，他們說：印度的「和平政策」已經把西藏「奉給」中國，並且散佈白色恐怖的氣氛。

總之，人民同盟和人民社會黨並沒有兩樣，他們都是與美帝國主義者勾結在一起的反動勢力。

讀者來信

阿加斯

思想的鬥爭反映了階級的鬥爭。因此，如果這世界上還存在着壓迫和剝削的話，思想的鬥爭就會繼續進行，這正像被壓迫（工人階級）與剝削階級的鬥爭將會繼續進行一樣。

我們要進行這項鬥爭是因為剝削者及壓迫者用各種嶄新的工具——報館、電台、影片不斷以各種欺騙和造謠毒害着人民的思想。他們無中生有，而把真實的事情隱蔽起來。他們渲染和粉飾，是非顛倒。

他們這樣做只有一個目的，那就是阻礙人民的覺醒，轉移人民對本身的要求和利益的關心，降低他們的鬥爭情緒，散播各種猶豫，混亂和失望的情緒，以便保障他們的權力和剝削。

一份人民的報紙的責任是去掃除對人民的思想和情緒的各種毒害。反映各種真實的事情和闡明人民所提出來的正義要求，啓發人民瞭解作爲人類及每一個公民的應有權力，推動他們去進行正義和理想的鬥爭。

因此，一份報紙的好與壞，進步與落後不僅決定於它的扶育者和主編，它應該得到所有參加勞動人民運動中的幹部和積極份子的全力支持。

我堅信領導的同志們一定會不斷地使人民呼聲搞得一天比一天好起來。使它在勞動人民的鬥爭中扮演更重要的角色。但是，如果整個人民的運動不給予它全力的支持，那末它將會脫離羣衆。在鬥爭中這是一件壞透的事。

從這里我們明白，人民呼聲的領導者，有責任不斷地促進和更鞏固地建立起它和勞動人民（羣衆）的關係。另一方面，勞動人民運動中的幹部和積極份子必須更深一層地瞭解作爲鬥爭武器的報紙的重要作用。

我謹此表示我的祝賀和欣慰。

勞動人民的捍衛者，人民呼聲萬歲。

SUARA

RAKYAT

人 民

呼 声

Bersatulah Kaum Marhaen Semua Bangsa!

(Thn. I Bil. 5) October, 1960 — 20 cts.

Lidah Rasmi, Partai Rakyat Negeri Singapura

Pejabat: 31 Lorong 32, Geylang Road, S'pore.

“Kemana Orang Melayu Singapura Hendak Dibawa?”

Kerisis UMNO Singapura yang berlarut² sekian lama, nampaknya telah mulai selesai, dengan adanya suatu kenyataan rasmi yang telah dibuat oleh pihak puchuk pimpinan UMNO Negeri Singapura yang dipimpin oleh Che'gu Abd. Rahman Bin Haji Mohd. Said. Kenyataan itu menegaskan bahawa UMNO Negeri Singapura yang dipimpin oleh Che'gu Abd. Rahman telah tidak mempunyai kepercayaan kepada pihak UMNO Malaya. Dengan keluarnya kenyataan yang sebegitu hebat sekali menyerang Tengku Abd. Rahman (Yang Dipertua Agong UMNO Malaya) maka nyatalah kepada kita bahawa puchuk pimpinan UMNO Negeri Singapura itu, telah berputus asa dalam usaha mereka hendak memujuk Tengku supaya membelah komplot mereka. dan dengan sebab usaha mereka itu telah kechewa, maka mereka telah memilih jalan lain, iaitu memusuhi UMNO Malaya, yang mana selama ini adalah menjadi kiblat kepada mereka sendiri.

Kita nampak apa yang telah berlaku didalam rumah tangga UMNO Singapura itu, adalah suatu drama yang sangat mengelikan hati, dan tidaklah keterlaluan kalau kita katakan bahawa drama itu tidak ubah seperti drama yang berlaku diCongo sekarang. Oleh kerana memikirkan bahawa kerisis UMNO Singapura itu, ada kena mengena dengan nasib orang² Melayu Singapura, maka kita suka hendak menyatakan pendapat kita tentang masalah ini dari segi kedudukan orang Melayu Singapura sendiri. Kita tahu bahawa selama ini orang² Melayu Singapura adalah mengakui bahawa UMNOlah satu²nya pertubuhan yang tunggal di Singapura ini yang dapat membela nasib dan kedudukan mereka. Oleh sebab itu mereka telah menyokong UMNO Singapura dalam banyak perkara yang mengenai nasib mereka sendiri. Dan oleh kerana dengan adanya sokongan orang² Melayu Singapura kepada UMNO, maka pertubuhan ini telah dapat memenangi beberapa buah kerusi dalam pilihan raya Singapura yang lalu. Kita percaya bahawa kekuatan UMNO di Negeri ini semata² bergantung kepada sokongan orang² Melayu saja, jika orang² Melayu Singapura sudah tidak mempunyai kepercayaan kepada pertubuhan ini, maka sudah pasti pertubuhan ini akan gulung tikar bantalnya.

Tetapi di Singapura ini apa yang kita nampak bahawa pengarah UMNO maseh berada lagi kepada orang² Melayu, orang² Melayu Singapura maseh sayang dan mahu menyokong kepada perjuangan UMNO. Malangnya beberapa orang petualang² UMNO Negeri Singapura, seperti sdr. Ahmad Jabri, Dato' Hamid Jumat dan kunchu²-nya, telah menghilangkan kepercayaan orang² Melayu Singapura sendiri kepada mereka. Sikap kebodohan mereka itu telah menjatuhkan nama baik mereka sendiri, dan kini apa yang kita nampak bahawa Tengku Abd. Rahman telah memandang mereka sebagai musuh yang sangat berbahaya sekali. Kenyataan yang buduh yang telah ditujukan kepada Tengku itu, akan tidak menolong meredakan suasana berbaik sangka terhadap Tengku dan komplot² mereka. Malah akan menikam diri mereka sendiri. Kini teranglah kepada kita bahawa selama ini beberapa orang puchuk pimpinan UMNO Negeri Singapura yang mendakwa menjadi juara orang² Melayu Singapura, rupanya palsu belaka. Mereka tidaklah berhak mengakui bahawa merekalah sahaja pemimpin² orang Melayu Singapura yang selama ini berjuang untuk kedudukan orang² Melayu. Orang² Melayu Singapura apa yang kita tahu adalah terbahagi dengan beberapa golongan yang memasuki beberapa buah partai politik. Bukan saja mereka menyokong UMNO, malah ada sebilangan daripada mereka itu yang menyokong Petir, SPA, Partai Rakyat, dll lagi. Jadi tidaklah sihat kalau puchuk pimpinan UMNO Negeri Singapura yang telah tewas itu, mendakwa merekalah saja tokoh² orang² Melayu Singapura.

Sekarang setelah mereka kechewa dengan tindak tanduk mereka itu, maka kita suka berseru kepada mereka, bahawa kalau mereka berani membuktikan kata² mereka itu, marilah kita beradu kekuatan terhadap kedudukan kita kepada orang² Melayu Singapura. Tiga orang bekas wakil UMNO yang telah tersingkir dari pertubuhan itu, kalau berani bertanding semula atas nama partai barunya, iaitu sebagai mana yang kita mendapat tahu mereka berura² hendak menubuhkan sebuah partai politik baru dengan nama "Malay National Front" chubalah keluar, dan bertanding dalam suatu pilihan raya kecil.

Kepada orang² Melayu Singapura kita suka mengingatkan bahawa me-

reka haruslah waspada dalam memberikan sokongan mereka kepada orang² yang menchari kesempatan diri sendiri. Berhati²lah dalam segala langkah kita untuk kepentingan kita bersama, janganlah lagi terpedaya dengan diayah² palsu yang di hancurkan oleh petualang² yang kini telah bengkerap dalam politik mereka. Partai Rakyat Negeri Singapura adalah senentiasa memerhatikan iaitu kemanakah orang² Melayu Singapura hendak dibawa! Kita tidak akan berdiam diri, dari pada mengambil suatu langkah yang tegas terhadap nasib orang² Melayu Singapura kerana kita juga mempunyai anggota² yang terdiri dari orang² Melayu sendiri. Malah sekarang kita telah mendapat sukungan yang bukan sedikit dari kalangan orang² Melayu yang

telah insaf, bahawa faham perkauman tidak akan memberi kesan yang baik di Negeri ini. Kita juga tidak akan mendiamkan petualang² dari pemimpin² orang Melayu yang senghaja hendak meniup²kan api perkauman di Singapura ini, kita akan berusaha sedaya upaya agar orang² Melayu Singapura benar² menginsafi bahawa perkauman yang mereka telah "bajai" itu.

Untuk membuktikan siapakah benar² yang menjadi juara Pemimpin orang² Melayu Singapura, maka marilah sama² kita lihat sedikit hari lagi, dan marilah sama² kita buktikan kenyataan ini, bahawa siapakah yang benar² layak untuk memimpin orang² Melayu Singapura:

Singapura tanggal 19hb Sep. 60.

MAJLIS MAULUD NABI S.A.W.

Partai Rakyat Negeri Singapura telah mengadakan suatu sambutan Maulud Nabi S.A.W. kepada anggota²-nya dipejabat partai No. 31, Lorong 32, Geylang Road. Pada tanggal 4hb. Sept. 1960. Majlis ini telah mendapat sambutan yang baik dari anggota² dan peminat² Partai, lebih kurang 70 orang telah menghadiri Majlis tersebut. Sdr.

A. Salam Ayob, Ketua Penerangan Negeri, telah memberi cheramahnya berhubung dengan riwayat Nabi S.A.W. Majlis telah diserikan dengan bacaan AlKoran Nilkarin oleh Sdr. Rogayah binti Yahaya dan Sdr. A. Latiff bin Misnal.

Majlis ini telah ditamatkan dengan suatu jamuan makan nasi beriani.

Para anggota sedang bersukaria makan nasi beriani.

~~~~~

Sdr. Pang sedang berucap dalam Majlis tersebut.

Pembacha menulis:

Mari Mengambil Penentuan

Saudara Pembacha,

Kita telah mendengar beberapa kenyataan dari tokoh² — politik dan mahupun yang bukan, berkata dan terkadang seolah² bersabda bahawa negara Singapura tidak akan mencapai kemerdekaan selagi ia tidak berchantum dengan Persekutuan — dalam lain perkataan, selagi ia tidak berchantum kepada suatu kawasan yang boleh tegak diatas kekayaan aslinya — (natural resources). Alasan yang diberi ialah: —

Bahawa Singapura tidak mempunyai kekayaan yang boleh digalinya dari tanahnya atau yang boleh ditanam untuk memberi perhasihan yang mengizinkan ia tegak sebagai satu 'unit' diatas kakinya sendiri. Maka mengikut logis ini bermakna Singapura mesti menanti pehak Persekutuan Tanah Melayu menukar pikirannya dan menerimanya dalam suatu perchantuman. Hanya setelah itu baharu Singapura boleh mendesak kemerdekaannya. Alangkah daif dan meleset berpikir begini — dan saudara, saya akan berkata disini pikiran begini adalah pikiran yang sunggoh reaksioner — satu pikiran dari mereka yang terumbang-ambing.

Adakah Singapura betul² tidak boleh berdiri diatas kakinya sendiri sebagai suatu 'unit' ekonomi seperti yang dibangga² oleh mereka yang keliru itu. Yakni adakah benar yang Singapura akan kebuloran jikalau ia menuntut kemerdekaan sebelum perchantuman? Ah! perchantuman juga yang dibawa² ketengah.

Saudara, Singapura boleh berdiri diatas kakinya sendiri jikalau benar² ia bermaksud mempelopori didalam bidang industrinya keindustrian sosialisem. Bermakna Singapura tidak payah mempunyai bijeh dan besi dll. kekayaan jika ia mempunyai industrinya. Tetapi saudara akan berkata adakah Singapura sekarang mempunyai faktur² yang membolehkan ia berdiri industrinya. Tentu sekali masa ini tidak. Tetapi bukankah suatu pemerintah pemerintah yang mengamal pembinaan industri ala sosialisem akan dapat memberi Singapura suatu ekonomi yang sehat dan memberi kemakmuran kepada semua rakyat?

Saudara mungkin berkata betul rekonstruksi sosialisem akan mengizinkan Singapura mempunyai suatu asas ekonomi untuk berdiri — tetapi manakah modalnya dan manakah ahli tekniknya dan lebeh penting manakah bahan manakah bahan mantahnya untuk kilang² yang akan kita bena kelak?

Biar saya kata saudara yang soal ini soal yang boleh dipecahkan dan terpaksa kita pecahkan jikalau kita hendak kemerdekaan. Bagaimana memecahkan soal² yang begitu "maha besar"?

Saya kata yang soal teknik dan modal dapat kita penuhi dengan menerima pertolongan dari mana² negri yang mahu menolong — saya ulang saudara² — dari mana² pehak yang mahu menolong dengan tidak ada udang sebak batu. Bagi kita berbaik kepada semua yang mahu berbaik. Kita bermusuhan kepada mereka yang mahu bermusuhan.

Soal barang mantah? — Kawasan Tenggara Asia adalah kawasan yang mengeluarkan barang mantah. Tidak perlu dikantar lagi barang² itu kepabrik Eropah dan Amerika. Bermakna kita telah pulang ke'destiny' kita sebagai pusat industri Tenggara Asia Raya.

Jikalau kita berfikir sechra begini saudara² baharulah kemerdekaan bukan diawang² dan dikayangan, untuk dewa² palsu dari "White Hall" menakutkan kita akan kebuloran dll. yang karut marut.

Tetapi saudara apakah yang ditunjuk² oleh tokoh kita pada masa ini? Mereka berkata Singapura mesti mengamal sistem ikonomi kapitalis kerana sebagai pulau kecil yang miskin lagi papa ia terpaksa mengamal sistem ikonomi — mengamal pemerahan tenaga kaum pekerja untuk kantong kapitalis dan rumah² 'agency'. Dengan ini perchantuman adalah mesti! Tetapi saudara bilakah perchantuman itu akan tiba? Kita memang bermaksud yang kedua negara ini akan bersatu, tetapi janganlah hendaknya pula kita terpe-daya yang perchantuman adalah isharat mutlak bagi kemerdekaan Singapura. Singapura boleh berdiri atas kakinya sendiri dan ini bermakna Singapura boleh merdeka.

Saudara², alasan² yang menakutkan kita itu adalah dibuat² oleh kaum penjajah untuk mengekalkan kita dalam penjajahannya.

Bukankah dengan tidak adanya kemungkinan Singapura mencapai Kemerdekaan kolonial Inggeris akan terus bertapak disini. Bukankah dengan Singapura sebagai Negara yang dijajah boleh Inggeris dengan sewenang²nya menempatkan bala tenteranya? Ah! saudara, bukankah dengan adanya bala tentera penjajah diSingapura kemerdekaan Malaya dan juga negara²

Tenggara Asia didalam kebimbangan? Bukankah penempatan bala tentera itu sebagai anjing yang menjaga kepen-tingan² modal kapitalis yang menchekek kemerdekaan ekonomi negara? Logis² yang mengatakan Singapura tidak boleh berdiri diatas kakinya sendiri adalah gula² untuk menipu kita.

Kewajipan kita saudara² adalah untuk mencapai suatu penentuan akan sikap kita terhadap makna perkataan pembenaan ala sosialisem, dalam lain perkataan sosialis rekonstruksi — sekali lagi saya ulang, mencapai satu sikap yang tegas supaya kita dapat bertindak dengan sewajarnya. Seluruh Tenggara Asia menanti dan melambai² kejayaan kita. Hanya dengan lenyapnya kaum penjajah dari seluruh Tenggara Asia, bahru negara² disini betul² tidak terancam kemerdekaannya. Hanya dengan lenyapnya bala tentera penjajah dalam rumah kita sendiri baharu kita boleh berasa bahwa kita adalah terselamat dari penaka hati busuk penjajah. Hanya dengan lenyapnya anjing² penjajah ditapak tangga kita baharu dapat kita bertindak terhadap kaum² kapitalis yang menchekek ekonomi negara.

Marilah kita mengambil penentuan sikap supaya dapat mengurak langkah dengan hati yang padu dan wajar!

Marilah kita berjuang tanpa kewas-wasan siapa dia musuh dan siapa dia kawan!

Oleh: ZAINAL ABIDIN NOORDIN.

Hangat² tahi ayam

Kelas² Bahasa Kebangsaan anjuran Kerajaan Petir, yang sejak mula telah mendapat sambutan hangat dari orang ramai, terutama dari orang² Tionghua sendiri, nampaknya dimasa yang kebelakangan ini telah mula merusut dengan teratur.

Kemerusutan itu memang telah disadari oleh Kementerian Pelajaran Singapura, yang mana sdr. Ong Nyok Lin (Menteri Pelajaran) sendiri telah berterus terang menyatakan bahawa kelas² bahasa kebangsaan itu telah kurang mendapat sambutan dari kalangan pelajar² yang sejak dari mula telah memberi sambutan yang agak baik kepada ranchangan Kerajaan Petir dalam soal hendak mengembangkan bahasa Kebangsaan di Negeri ini.

Sunggoh pun katanya sambutan dari orang² baru terhadap kelas² bahasa itu, agak memuaskan hati, namun memandangkan bahawa sebilangan besar dari pelajar² lama telah mula menjauhkan diri dari kelas² bahasa Kebangsaan itu, maka ini adalah suatu alamat bahawa kelas² bahasa Kebangsaan anjuran kerajaan Petir itu, nampaknya tidak memberi apa² kesan yang agak baik kepada perkembangan bahasa kebangsaan di Negeri ini, hal ini patut diambil perhatian yang semestinya oleh Kementerian Pelajaran, andainya Kerajaan berchita² hendak memperkembangkan bahasa Kebangsaan (Bahasa Melayu) di Negeri ini.

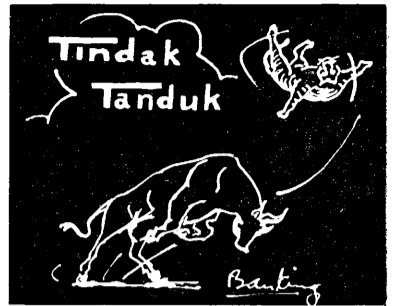
Dalam usaha kerajaan hendak memupuk semangat Kebangsaan kepada rakyat Negeri ini, maka kerajaan juga harus benar² melaksanakan tugas²nya terhadap perkembangan bahasa kebangsaan kepada rakyat diNegeri ini, dengan amalan² yang memberi faedah

kepada rakyat yang memberikan sukungannya terhadap usaha² kerajaan itu, sekiranya Kerajaan hanya pandai membuat berbagai² ranchangan untuk rakyat, sedangkan rakyat tidak mendapat sesuatu hasil yang boleh diharapkan untuk kehidupan mereka, maka ini tidak memberi kesan apa². Yang demikian segala² langkah² dan usaha² kerajaan itu, seperti ayer diatas daun keladi saja.

Berhubung dengan kelas bahasa kebangsaan anjuran kerajaan Petir, yang telah mengalami nasib yang buruk itu, bolehlah diumpamakan seperti "Hangat² tahi ayam", oleh kerana sambutan dari pehak pelajar² kelas bahasa kebangsaan itu agak telah berkurangan dari sejak mulanya, maka bolehlah dikatakan bahawa ranchangan kerajaan Petir dalam hendak mengembangkan bahasa kebangsaan kepada rakyat diNegeri ini, telah gagal, atau dengan lain perkataan lagi, telah tersalah jalan.

Kerajaan Petir pada pandangan kita telah banyak kali melakukan ranchangan² "Hangat² tahi ayamnya" umpamanya seperti ranchangan "Menghapuskan kebudayaan kuning" ranchangan "Anti Penyakit Batuk Kering" ranchangan "Gotong Royong ala Petir" dan berbagai² lagi ranchangan yang dikatakan macham "Hangat² tahi ayam" itu telah dilaksanakan oleh Pemerintah Petir, tetapi.....semua ranchangan² itu telah menemui nasib yang malang. Inilah charanya kerajaan Petir melaksanakan ranchangan lima tahunnya.

Oleh: Y.M. Noor

LUCHU

*Renchana pengarang akhbar Si Mat Gabus (Peloh Sejuk meleleh) menulis atas tajuk "Siapakah yang bertanggung jawab" atas kerisis UMNO Singapura, nampaknya macham orang sedang mengigau. Banting hairan melihat telatah anak buah Si Mat Gabus (Peloh Sejuk) itu. Kalau hendak dibanding drama anak buah Si Mat Gabus diSingapura, maka samalah macham drama yang berlaku di Congo. Chuma bila masanya tentera Si Mat Gabus hendak dihantar keSingapura maseh lagi menjadi tanda tanya. Banting takut nanti kalau² tentera Si Mat Gabus akan dihalau keluar oleh orang² Jabri (Lumumba Singapura) itu. "Banyak susu perkara susu, ta' kan sama susu kuda. Banyak luchu perkara luchu, ta' kan sama luchu UMNO Singapura".

"ISTILAH FEODALIST BANTING"

*Maka bertanya lagi Si Mat Gabus, apa ta'rif feodalist, maka berkatalah Banting, akan ta'rif feodalist yang ada dalam partai Perikatan, ialah chara² keningratan anak buah Si Mat Gabus sendiri, macham Tengku², Dato², Syed², Nik², Tun² dll. Macham Si Mat Gabus juga, dengan taital Wan²nya.

"SI GUNTOR BERPANTUN"

*Nampaknya Si Guntor pun terpelanting dengan Tindak Tanduk Banting, sampai dia meradang bukan kepalang, nasib baik ta' termasuk longkang. Maka berpantunlah Si Guntor (Petir) itu. Katanya "Apa guna pasang pelita kalau tidak dengan sumbunya, apa guna bermain mata, kalau ingin jadi kudanya" wah bukan main pandai Si Guntor berpantun. Sekarang giliran Banting pula untuk menjawabnya "Banyak kuda perkara kuda, ta' kan sama kuda bali. Biarlah dianggap menjadi kuda, daripada menjadi tali. (Tali Barut).

"SEDAP DAN PEDAS"

*Ruangan pujuk akhbar Si Guntor telah diberi nama dengan "Sedap dan Pedas" entah apa yang sedap dan pedas ta' tahulah. Jangan² pula sedap dengan pendapatan sendiri, ma'alomlah orang kaya baru, kalau dulu dianggap orang, awak sebagai Tukang Gunting rambut Rakyat, tetapi.....sekarang awak telah menjadi orang² yang berhormat. Jadi semuanya sedap dan pedas. (Asal jangan lupa tempat bermain sudahlah).

"HIDUP PETUALANG"

*Khabarnya anak buah Dato² Jumat hendak menubuhkan partai baru, dengan nama Front Nationalist Melayu, kalau ini benar, Banting ucapan tahniah. Tapi Banting ta' dapat hendak memekikkan seruan sebagai tanda berjuang kepada Partai baru ini, kerana Banting belum mengetahui seruannya. Buat sementara sambutlah salam perjuangan seperti begini....."Hidup Petualang" (akur atau tidak) Jabri?.

"BANTING"

Soal Perburohan diSingapura

Dalam ucapan dasar yang dibuat baru² ini oleh Yang Dipertuan Negara, beliau ada menyebutkan beberapa masalah Kaum Buroh, maka kita suka hendak mempersoalkan beberapa perkara yang agak penting untuk diperhatikan oleh pihak yang berkuasa. Masalahnya ia lah soal "Perburohan" yang telah di nyatakan juga dalam ucapan dasar itu, meskipun tidak begitu panjang dipersoalkan dalam perkara ini, namun kita nampak masalah ini adalah terlalu penting sekali untuk diperjuangkan oleh rakyat Negeri ini, terutama sekali dikalangan kaum pekerja sendiri. Menilik dari apa yang telah dinyatakan oleh Yang Dipertuan Negara dalam ucapan dasarnya itu, maka telah nyata dengan terang sekali bahawa dasar Perburohan yang diperjuangkan oleh Kerajaan Petir sekarang ini, ta' ubahnya dengan Kerajaan yang lama.

Walau pun telah berkali² Menteri Buroh sdr. K. M. Byrne menyatakan bahawa Kerajaan akan menchuba sedaya upaya mengatasi masalah Perburohan diNegeri ini dengan segera,

namun apa yang kita nampak janji² ini maseh merupakan suatu janji yang belum dapat dilaksanakan dengan usaha yang dijalankan kearah itu. Masalah Perburohan diSingapura kini, belumlah dapat diatasi lagi dengan chara yang semestinya, banyak dari hal² yang mengenai masalah Perburohan ini yang belum dapat diselesaikan, meskipun sudah setahun lebih Kerajaan Petir memegang kuasa diNegeri ini.

Memang senang membuat janji², dalam hal ini Petir telah melakukan banyak kesalahan² yang mungkin tidak disengajanya, sebelum Pilihan Raya dulu Petir telah beriya² benar membuat janji² kepada kaum buroh, bahawa kiranya Partainya berkuasa, masalah kaum burohlah yang utama sekali hendak diselesaikan. Tetapi, kini janji² itu, semuanya telah membawa akibat. Masalah kaum buroh maseh lagi merupakan suatu masalah yang belum beris, hingga bilakah masanya masalah ini dapat diatasi dengan baik maseh lagi menjadi tanda tanya kepada kita.

Seperkara yang hendak kita nyatakan disini, ialah tentang "menjadi²nya

soal Pemogokkan" dimasa yang kebelakangan ini, mungkin hal ini tidak begitu disadari oleh orang ramai, kerana berita² Pemogokkan sangat kurang sekali disiarkan oleh pihak akhbar², kalau dibandingkan dari masa pemerintahan sdr. Lim Yew Hock dulu, ini mungkin ada sebabnya.

Oleh kerana masalah Perburohan adalah suatu masalah yang besar, maka sudahlah sepatutnya hal ini dipelihara dan diselesaikan dengan segala bijaksana, kerana masalah ini merupakan masalah "Keamanan" dan "Ketenangan" dalam lapang perusahaan dan perdagangan diSingapura. Kalau masalah ini diabaikan oleh pihak pemerintah Petir, maka sudah pasti kedudukan pemerintah juga turut terancam.

Suatu hal yang patut dikesalkan ialah memikirkan bahawa ucapan dasar Yang Dipertuan Negara itu, tidak ada menerangkan dengan sejelas²nya atas masalah Perburohan ini, apa yang kita nampak hanya beberapa kesimpulan saja dari soal kaum pekerja itu yang telah dinyatakan, sedang banyak lagi

masalah² penting mengenai hal ini, nampaknya telah diabaikan, umpamanya bagaimana chara kerajaan hendak melaksanakan perbentokkan sebuah pusat perhimpunan kaum buroh di-negeri ini, dan perkara² berhubung dengan perlaksanaan² undang² buroh yang baru disusun oleh pihak pemerintah itu.

Tentang masalah² pemogokkan pula, kerajaan haruslah mengambil langkah² yang lebih tegas, supaya dapat mengatasi kemungkinan² yang boleh menimbulkan pemogokkan dengan chara yang berluas² itu. Dalam hal ini kerajaan patut mengawasi lebih teliti lagi kepada langkah² yang dijalankan oleh setengah² majikan atau kaum modal besar dan kecil, yang maseh tidak mahu menghormati lagi hak² asasi kaum pekerja, kepada mereka ini, kerajaan harus bertindak tegas dengan chara yang boleh memberi kesedaran kepada mereka.

Dalam masa kerajaan Petir sedang berusaha kunonnya hendak membebaskan rakyat negeri ini dari pada belenggu penjajahan, maka kerajaan Petir harus sedar pula tentang soal penindasan kaum modal asing, meskipun memang sudah dinyatakan oleh pemerintah Petir, bahawa kerajaannya tidak mahu menyekat penanaman modal dari luar, tetapi jangan-lah pula hal ini, hingga boleh merosakkan kedudukan dalam negeri sendiri, modal anak negeri patut juga digalakkan dengan lebih pesat lagi, malahan kerajaan harus menggalakkan penanaman modal Nasional lebih dulu dari pada penanaman modal dari luar itu.

Berbalik pula pada masalah Perburohan tadi, apa yang kita nampak sekarang ini, nyatalah bahawa kerajaan telah tidak dapat membentok sebuah undang² perburohan chara yang benar² mengikut dasar sosialis, kalau ada pun hanya sosialis pada kulitnya saja, tidak pada isinya. Oleh yang demikian sudahlah kena pada masanya bagi sekalian kaum buroh menyedari hakikat ini, supaya kita tidak lagi dapat diperdaya²kan seperti masa yang lalu.

Kaum pekerja diSingapura janganlah merasa puas hati dengan adanya sebuah organisasi kaum buroh seperti T.U.C. itu, kerana T.U.C. pada pandangan kita pada masa ini, bukan lagi merupakan sebuah badan yang bebas, ini patut juga disadari oleh kaum pekerja, boleh dikatakan kebanyakan dari puchok pimpinan T.U.C. sekarang ini adalah dipegang dalam tangan orang² Petir sendiri, malah sechra tidak langsung kita nampak Kementerian Buroh telah banyak kali champur tangan dalam hal² pergerakan T.U.C. itu, ini sungguh dikesalkan, sepatutnya sebagai sebuah badan yang seumpama itu, harus bersih dari pengaruh² dari sebarang pihak, sama ada dari pihak kaum Kapitalis mahu pun pemerintah sendiri.

Untuk menjaga supaya T.U.C. merupakan benar² sebuah organisasi buroh yang bersih dari pengaruh² luar, maka kita fikir terpaksalah Kesatuan Buroh yang bergabung didalamnya, mengawasi dan sentiasa waspada terhadap gerakan T.U.C. supaya ia merupakan sebuah badan yang tidak terikat kemana² pihak. Kita harus pelihara pergerakan T.U.C. bersama², agar peristiwa lama yang berlaku didalam T.U.C. tidak akan berulang kembali. Sekian.

Pimpinan dan Demokrasi

ASAS PARTAI

Anggota partai ialah orang² yang turut bergerak didalam sesuatu organisasi Partai, orang² ini harus menyadari akan hakikatnya mengapa ia turut ikut masuk kedalam Partai? Dan ia harus tau akan undang² dasar Partai itu, dan rukun tetangganya, sebagai kesimpulannya ia harus tau asas pokok politik, organisasi yang dianutnya, garulah ia dapat diakui seorang anggota Partai yang sebenarnya. Kita akan merasa heran jika seseorang menjadi anggota sesuatu Partai, ia tidak tau asas Partai yang diikutnya itu, berarti tujuan dan chita² Partai itu tidak diketahuinya sama sekali.

Orang yang seperti ini, hanya ikut² sahaja, ini memang banyak kedapatan, orang yang seperti ini, tidaklah dapat menguntungkan Partai, bahkan adalah merugikan; Kekuatan Partai tidaklah dapat diukur dari segi banyaknya anggota, jika anggota Partai itu, hanya orang² yang serupa ini, orang² seperti inilah, yang mudah sekali meninggal-kan organisasinya, sebab ia tidak sama² bertanggung jawab.

ANGGOTA DAN PEMIMPIN

Ada kedengaran orang berkata, "Saya tidak tau apa², itu terserah kepada pegawai² disini." Jadi aneh bunyinya, seorang anggota menyerah bulat² kuasanya kepada dewan pimpinan, tetapi dia sendiri pula nanti yang menyalah²kan dewan pimpinan itu.

Organisasi yang serupa ini, tidaklah mengandung arti apa², organisasi ini akan runtuh dengan sendiri kelak, kerana keutuhan Partai bukanlah terletak kepada tokoh² pemimpin dan Partai yang tegak diatas pemimpin tidak akan tahan diuji.

Memang banyak para anggota bergerak, atau ikut didalam sesuatu organisasi, adalah semata² kerana tokoh, hingga sanggup mendewa²kan tokoh itu. Seorang anggota Partai Rakyat, harus insaf akan hal ini, dan fahamkan dengan sungguh² undang² dasar Partai

itu; sifat egoizem ini adalah salah satu sifat yang ditentang oleh Partai. Orang 2 serupa ini jika dikeluarkan atau tersingkir dari Partai, memang sudah sewajarnya supaya ia tidak dapat ber-tinggek didalam Partai Rakyat.

USAHA² JABATAN ORGANISASI

Oleh kerana Partai Rakyat Singapura, sentiasa menempuh bergagai² rintangan dan halangan² hingga banyak usaha²nya terbengkalai, renchana tinggal renchana, dan chita² bermain didalam mimpi sahaja. Karena hal² yang tersebut ini, maka jabatan Organisasi telah mengambil inisiatifnya, untuk menggerakkan kembali kelancaran partai, supaya kedudukan partai kalau tidak lebih baik lagi, tetapi dapatlah digerak kembali normal; disamping itu dichuchi mana² yang perlu dichuchi dan dijerumat mana² yang charek dan ditampal jika perlu ditampal.

Badan Organisasi telah menjalankan peranan²nya yang penting, terutama dibidang re-organisasi Partai, penyusunan semula keanggotaan Partai, supaya dapat dilancarkan segala usaha yang selama ini terbenkalai, dan menyuntik mana² yang sakit. Sebanyak sedikit usaha² itu telah pun mendatangkan hasil yang baik, dan segala²nya akan dikemaskan dengan satu susunan yang teratur dan rapi.

Perkara yang disebutkan ini perkara² rumah tangga sendiri, tetapi oleh kerana Suara Rakyat ini suara partai, suara sebagai saluran yang memperhubungkan setiap anggota, maka ruangan ini digunakan untuk alat perhubungan itu, semoga penerangan ini dapat merata sampai kepada segenap anggota, dan segenap anggota dapat berhubung kembali dengan dewan pimpinan Partai.

PERLU PENERANGAN

Kerumitan² yang berlaku selama ini, adalah berpuncha dari asas organisasi, banyak dan sebahagian besar para anggota, amat kurang pengetahuannya tentang organisasi, hingga menyebab-

kan tugas kewajiban tidak berjalan dengan sempurna. Yang mendukacitakan ialah selalu berbangkit perkara salah menyalahkan, tuduh menuduh dan lain² lagi, hingga kekuatan Partai menjadi lemah sama sekali.

Dengan adanya Suara Rakyat ini dapatlah salur penerangan ini digunakan, yang sesuai sebagai tujuan bermula, yaitu Suara Rakyat ini dilahirkan adalah bersifat memberi penerangan dan pendidikan yang sechra tidak langsung Suara Rakyat adalah juga pemimpin. Suara Rakyat adalah ditujukan untuk menambah pengetahuan para anggota, menambah pengertian dan keinsafan, serta bertambah insaf kaum pergerakan akan kewajibannya. Dari itu Suara Rakyat ini sangat mustahak sentiasa berada disisi anggota, seolah-olah anggota tidak bercherai dengan pemimpinnya.

Apa lagi, jika pemimpin² yang tegak diatas tokohnya itu, yang bergerak dengan komplotnya² sendiri, hal ini jua adalah menjadi musuh kepada Partai Rakyat, Partai Rakyat tidak akan silu² kelak mengingkirkan orang² yang bersifat demikian.

ANGGOTA² YANG BERKUASA

Tokoh² yang seperti ini dapat bergerak, ialah kerana anggota² Partai, yang hanya ikut² dan turut² sahaja, serta yang mendewa²kan pemimpin; tetapi jika para anggota, telah insaf dan sadar, akan tanggung jawabnya kepada organisasi, dan chita² Partai, tentu sekali, orang² yang seperti ini, akan dengan dirinya menarik dirinya.

Tokoh² atau komplot ini, adalah dinamakan Oligarchi, yaitu kekuasaan hanya ditangan satu golongan kecil; Golongan kecil berkuasa diatas golongan yang banyak. Awas ini bukanlah asas Partai Rakyat. Partai Rakyat adalah berasaskan Demokrasi, yaitu rakyat berkuasa diatas dirinya sendiri.

Badan penerangan menyeru "Ber-satulah seluruh anggota, pikullah tanggung jawab masing² dan peliharalah demokrasi itu dengan sekuat tenaga."

Bersatupadu Utk Menghadapi Chubaaan

(Uchapan Sdr. Ahmad Beostamam didalam Persidangan P.B.M. Yang Ke-8)

(Sebelum Sdr. Ahmad Beostamam memberi uchapannya tepok tangan yang bergemuruh telah kedengaran dalam sidang itu.)

Saudara² Sidang Perwakilan, Partai Buruh Malaya, para tetamu yang terhormat, saya atas nama Front Sosialis Rakyat Malaya menuchapkan setinggi² terima kasih kepada Partai Buruh Malaya kerana undangannya kepada saya utk memberikan kata sambutan dlm Persidangan Partai Buruh Malaya kali yg kelapan pada petang ini.

Sdr² sekalian, Pengerusi sdr², Sdr. Ishak bin Hj. Mohd. tadi telah memberikan uchapan yang panjang kepada sdr² berkenaan dengan kemajuan — kemajuan yang telah dicapai oleh Partai Buruh Malaya. Kata pembukaan dari Sdr. Ishak bin Hj. Mohd. mengatakan PBM telah tertubuh 8 tahun lamanya dan dlm tempoh 8 tahun itu, PBM telah menghadapi berbagai² chubaaan, berbagai² halangan dlm perjuangannya. PBM ditubuhkan pada waktu Undang² Darurat sedang meningkat, pada waktu keadaan Darurat dinegeri ini sedang menyala hebat. Waktu itu PBM didirikan. Kemudian PBM telah hadap berbagai² halangan dan halangan ini, chubaaan ini telah ditempo oleh PBM dengan patuh, sehingga sekarang PBM tetapi berdiri. (Tepok tangan terlalu hebat.)

UNDANG² DARURAT

Sdr² Sidang Perwakilan sekalian. Ini hanyalah chubaaan, ini hanyalah halangan kali yang pertama, ibarat chubaaan, sdr² ini hanyalah chubaaan yang kecil, chubaaan yang tidak besar maananya bagi satu Partai yang berjuang untuk rakyat (tepok tangan yang hebat); sdr² Darurat menyebabkan sdr² menghadapi chubaaan. Memang sdr² Darurat telah menjadi benchana kepada negeri ini, Darurat telah memakan korban rakyat negeri ini sdr², sekarang Darurat sudah tidak ada lagi, sekarang Darurat sudah di-tamatkan kata Pemerintah. Sambutan besar-an telah diadakan diseluruh Tanah Ayer ini untuk menyambut tamatnya Darurat itu. Dan saudara², PBM, PRM dan FSRM tidak serta dalam perayaan menyambut tamatnya darurat ini. Kenapa? Saudara², pehak lawan mengatakan, pehak lawan menuduh bahawa kita dari PBM, kita dari PRM adalah orang yang tidak taat setia kepada negeri ini. Sdr², kepada orang² itu kita harus katakan, kepada orang² itu kita harus nyatakan bahawa kalau kita tinjau², kalau kita kaji² pengorbanan terhadap Darurat lebih diberi rakyat negeri ini daripada yang diberikan oleh pembesar² yang besar² itu sdr² (tepok tangan hebat sekali). Kalau mereka itu hanya mengatakan keadaan ini Darurat kita harus menentang Komunis, tetapi mereka itu berchakap dan berkata dilstana besar², kita rakyat dikampong² didesa² menghadapi Darurat itu. Ribuan rakyat negeri ini sdr² telah menjadi korban tahanan, telah masuk kedlm tahanan sdr². Kerana apa? Kerana Darurat. Bukan orang kita ditahan, tapi anak isteri dari orang ini, famili dari orang ini juga turut terkorban sdr². Kita meminta Darurat ditamatkan bukan dari sekarang, kita meminta Darurat ditamatkan berbelas tahun dahulu, kalau sdr² kaji, kalau sdr² tinjau tiap² keputusan dlm persidangan sdr² tentu ada terchatit suatu ketetapan, suatu keputusan meminta Darurat ditamatkan. Tetapi sdr², disamping orang itu mengatakan Darurat sudah tamat, pada hari tamatnya Darurat itu sdr² maseh ada orang² kita dan juga penyokong² kita terus dlm tahanan. DiMuar dan di-Batu Gajah Orang² Tahanan ini mengadakan mogok lapar, kerana mereka itu menen-

tang mereka ditahanan setelah Undang² Darurat itu ditamatkan. Sdr² ini satu bukti sdr² ini satu tanda bahawa keadaan Darurat, Undang² Darurat hanya tamat yang lama hanya tamat kesemantaraannya diganti dgn Undang² baru iaitu Undang² Kesamatan dlm Negara yang bukan sementara keadaannya, tetapi satu Undang² yang kekal selama adanya Perlembagaan Negeri ini, selama Perikatan memerintah Negeri ini. Sekali lagi Undang² ini boleh menangkap saya dan sdr² dlm tahanan (tepok tangan gemuruh sekali).

UNDANG² KESELAMATAN DLM NAGARA

Apa ertinya tamat Darurat sementara tetapi sebagai gantinya datang satu Undang² yang kekal yang tepat untuk mengannyiaya rakyat negeri ini. Jadi sdr², kalau chubaaan, kalau dugaan sdr² hadapi dlm masa Darurat dahulu, sdr² tentu boleh menduga dugaan dan chubaaan yang akan sdr² hadapi pada masa sekarang dan seterusnya. Bila masa sdr² meninjau, bila masa saudara² memikirkan adanya Undang² Keselamatan dlm Negara sekarang, dan ini sdr² merupakan chabaran kepada sdr², merupakan chabaran kepada seluruh rakyat negeri ini, merupakan chabaran kepada seluruh Sosialis di Negeri ini. Saya sebagai Pengerusi Front Sosialis Rakyat Malaya hanya mengharap, kalau sdr² sanggup menghadapi chubaaan dan dugaan dlm masa dulu dlm masa darurat dulu dlm masa sdr² mula mendirikan PBM dulu, sdr² kalau betul² berjuang kalau betul² setia kepada perjuangan, harus berani menghadapi chubaaan dan dugaan dlm masa Undang² Keselamatan Umum sekarang ini. Sdr² masa depan bagi kita sudah boleh kita ramalkan dari sekarang. Barang kali sdr² sudah membaca berita penyusunan semula Jemaah Menteri P.T.M. barang kali sdr² telah mendengar bahwa Kementerian Luar Negeri P.T.M. sekarang diambil pegang oleh PM Tengku A. Rahman, dan Menteri Luar Negeri P.T.M. ditugaskan untuk mengepalai satu Kementerian yang dinamakan Kementerian Keselamatan dlm negeri (Minister for Internal Security). Sdr² dlm masa darurat tidak ada Menteri darurat, tidak ada, tapi dlm masa adanya Undang² Keselamatan Umum ada satu Menteri khas untuk menjaga tentang Keselamatan Umum ini, sebaliknya kalau dlm masa darurat dulu soal ini dirangkap oleh Menteri Pertahanan, artinya kerjanya itu sambil-sambilan, sekarang ada satu menteri khas untuk tugas ini, yang kerjanya semata² mengenai ini. Sdr² kita tidak tahu kenapa kementerian baru ini diadakan, mungkinkah ini sdr² sebagai satu pujukkan kepada Menteri Luar Negeri yang dulu telah diketepikan didalam pendapatnya terhadap pengakuan Komunis China, mungkin sdr² ini hanya merupakan satu pujukan, mungkin sdr² ini hanya merupakan satu usaha untuk mengelak timbulnya perpechahan sesama sendiri dlm Jemaah Menteri yang ada sekarang ini. Ini mungkin, sebab kita sdr² juga ada telinga untuk mendengar, juga ada mata untuk melihat, dan kita tahu sdr² sedikit sebanyak apa yang telah berlaku, mungkin ini. Mungkin hanya hendak memujuk supaya Menteri ini jangan terlalu ribut, dan perpechahan dlm Kabinet. Tapi mungkin juga sdr² justeru semata², kerana sdr² orang ini dapat berusaha betul² menjalankan Undang² Keselamatan dlm Negara ini. Walau apa pun sebabnya sdr², sebagai Partai yg berjuang demi kepentingan rakyat, sebagai Partai yang berjuang untuk feadah rakyat,

semuanya ini sdr² tidak seharusnya menimbulkan rasa takut, rasa gentar dlm jiwa kita, sebab kita sdr² bukan berjuang untuk kita semata², kita berjuang untuk rakyat ramai, kita berjuang untuk keturunan kita yang dibelakang. Dan kalau untuk ini sdr², korban perlu kita berikan, mari kita berikan pengorbanan itu untuk keturunan kita dibelakang nanti.

PERSATUAN

Saudara², dalam perjuangan, kita harus selamanya memikirkan saudara² untuk menegakkan, untuk membesarkan perjuangan kita itu. Dan ini saudara², hanya dapat kita lakukan, hanya dapat kita laksanakan kalau kita berperang kepada dua dasar. Satu saudara², dasar persatuan, kedua saudara², dasar disiplin. Kita harus memperkuat persatuan dikalangan kita, dan disamping itu kita harus pula memperkuat disiplin dikalangan kita. Saudara², tanpa persatuan, dengan tidak adanya persatuan tidak ada perpaduan. Dan jika tidak ada perpaduan saudara² kita akan pecah. Saya mengharap saudara², kepada pemimpin dan anggota PBM kepada seluruh pemimpin dan anggota PRM kepada seluruh pemimpin dan anggota FSRM supaya menitik beratkan soal persatuan dan perpaduan dikalangan kita. Saudara² sebagai sebuah Partai rakyat sebagai sebuah Partai yang didukung oleh rakyat, saudara², kita maseh berkurangan tokoh², kita maseh kekurangan pemimpin². Kalau tokoh² kalau pemimpin² kita itu saudara² tidak bersatu dan bulat; kalau pemimpin² dan tokoh² kita itu berchakaran sesama sendiri, berkelahi sesama sendiri maka bilakah saudara²? akan lahir persatuan dan akan lahir perpaduan dikalangan kita. Saya mengharap soal peribadi, soal diri, soal titik bengek diantara kita sama kita diantara pemimpin sama pemimpin dikalangan kita harus kita kesampingkan demi kepentingan Partai. Soal peribadi soal diri kita tinggalkan kebelakan, kita harap soal perjuangan. Bila ini dapat kita lakukan saudara² maka akan lahir perpaduan, maka akan lahir persatuan, tidak ada berchakaran diantara kita sama kita, diantara pemimpin sama pemimpin. Tetapi saudara², persatuan dan perpaduan sahaja maseh belum cukup; persatuan dan perpaduan harus ditambah saudara², dengan disiplin. Sebab saudara², kalau kita bersatu, kalau kita berpadu, kalau tidak berchakaran sesama sendiri, tetapi kalau setiap kita setiap pemimpin kita mengikut kehendak hatinya masing², mengikut rasa hatinya masing², mengikut kemahuan hatinya masing², jalannya ikut hatinya masing², kita akan kembali berpechah. Jadi persatuan dan perpaduan sahaja tidak cukup. Kita harus ada pula disiplin.

DISIPLIN

Apakah yang dimaksudkan dengan disiplin ini saudara²? Bukan namanya, kalau saudara² dikehendaki mengikut sahaja perintah dari atas, mengikut sahaja perintah dari satu orang ini saudara² melanggar disiplin, bukan itu saudara². Apa yang saya maksudkan dengan disiplin ialah misalnya Persidangan saudara² hari ini dan esok memutuskan beberapa masalah, beberapa soal yang harus saudara² perjuangan dengan keputusan terbanyak. Ini sudah menjadi tugas kewajiban saudara² tugas kewajiban harus dilaksanakan. Jadi ini harus dilaksanakan dengan pemimpin² berdasarkan keputusan saudara² Pemimpin² dan saudara² menjalankan tugas itu begini, begini, begini. Saudara² harus patuh menjalankan keputusan yang

saudara² buat ini. Kalau saudara² tidak patuh, "Ini bukan kerja saya, ini kerja orang itu." "Ini bukan tanggung jawab saya, ini tanggung jawab orang itu." disuruh mereka melakukan tak mau, maka tidak ada disiplin. Dan tidak ada disiplin maka apa pun tidak akan berlaku saudara², terutama sekali dalam gerakan tentera dalam army seumpamanya saudara². Disiplin ini perlu. Pasokan tentera yang tidak mempunyai disiplin saudara² walaupun bagaimana besar pun jumlahnya, walau bagaimana besar jumlah anggotanya, tetapi tentera sedemikian itu tidak kuat, satu jam berjuang barang kali sudah mengangkat tangan mengaku kalah. Kerana apa? Kerana tidak ada disiplin. Tetapi saudara² meskipun anggota jumlah pasukan itu sedikit, tetapi kerana ada disiplinnya dan patuh kepada disiplin, anggota yang sedikit itu saudara² mungkin dapat mengalahkan anggota yang banyak yang tidak mempunyai disiplin itu. Jadi inilah dua soal yang penting saudara² yang harus saudara² rumuskan dalam persidangan saudara² ini, perpaduan sesama kita dan disiplin untuk kita bersama.

SOAL NASIONAL

Sdr² sebagaimana yang sdr² semua maklum FSRM dianggotai oleh PBM dan PRM, selama ini sdr² kita berasa gembira kerana soal² nasional soal² kepentingan bersama untuk seluruh rakyat negeri ini diputuskan oleh FSRM dan keputusan ini dipatuhi oleh PBM dan PRM bersama. Saya mengharap supaya keadaan yang demikian ini terus kita jalankan, akan merugikan kita saudara² kalau Partai yang menjadi anggota FSRM ini mahu mempunyai kuasanya yang sendiri dalam menentukan soal² nasional, kalau keadaan yang demikian ini berlaku saudara² maka akan timbullah kachau bilau sesama kita, sebab soal nasional adalah soal yang meliputi kita semua seluruhnya, kalau PRM mahu memutuskan soal nasional begini, PBM memutuskan soal nasional begini, dan kedua-dua Partai ini masing² berkehendakkan dengan keputusannya, maka akan satu saja akan timbul: pertentangan diantara Partai ini. Jadi saya mengharap supaya soal² nasional, soal² yang meliputi kepentingan seluruhnya rakyat, kita serahkan untuk diputuskan oleh FSRM yang dianggotai oleh PBM dan PRM. Sebolehnya saudara² kita harus menyekat setiap Partai ini mengambil keputusan nasional yang mungkin saudara² tidak dapat disetujui oleh kedua Partai. Soal yang tidak meliputi nasional dan lain itu memang boleh diputuskan oleh masing² Partai, tapi soal nasional haruslah kita serahkan untuk diputuskan oleh gabungan kedua Partai itu - yaitu FSRM. Dan Partai ini saudara² hanya akan menjalankan keputusan FSRM itu, sebab sebagaimana yang saudara² maklum FSRM itu didalamnya duduk wakil² yang tertinggi dari PBM dan wakil² PRM, tentulah keputusan ini lebih besar lebih berarti lebih tinggi saudara² dari keputusan FRM umpamanya dan keputusan PBM umpamanya.

Akhirnya saudara² saya mengucapkan kepada persidangan Partai Buruh Malaya hari ini, selamat bersidang dan selamat mencapai tujuan yang baik untuk rakyat seluruhnya. Sekian saudara² terima kasih (tepok tangan yang hebat).

Khrushchev di Bangsa2 Bersatu

Bulan ini merupakan satu bulan yang sangat bersejarah sekali dalam dunia, kerana pada bulan inilah segala ketua² Negara dari block barat timur dan kominis telah berhimpun di New York. Mereka datang kerana persidangan dalam Bangsa² Bersatu untuk merundingkan berbagai² masalah dunia pada masa ini, terutama sekali mengenai kerisis politik di Congo. Inilah jolong² kali bagi beberapa ketua² Negara dari block kominis datang kepersidangan yang penting di B.B. Oleh kerana memandangkan bahawa persidangan di B.B. kali ini adalah suatu persidangan yang sangat penting sekali, maka saya rasa ada elokny kalau kita turut membincangkan sedikit sebanyak masalah² dunia ini, dari kacamata pandangan kita sendiri.

Suatu peristiwa yang sangat penting sekali, dalam sejarah B.B. yang mungkin belum pernah terjadi selama ini, ialah peri adanya Tuan Nikita Khrushchev P.M. Soviet, mengusulkan bahawa B.B. harus disusun kembali dengan suatu keadaan yang sangat berlainan dari sekarang ini, iaitu dengan mengadakan Sekretari 3 orang untuk menggantikan Setiausaha Agong B.B. yang ada sekarang ini. Tuan Nikita juga telah mengusulkan bahawa Ibu Pejabat B.B. itu dipindahkan disuatu tempat yang lebih sesuai dari Kota New York. Yang lebih hebat lagi bilamana Tuan Nikita telah membidas dengan chara yang sangat hebat sekali kepada Tuan Dag Hammarskjöld, Setiausaha Agong B.B. yang menurut katanya telah menjadi tali barut kepada Negara² Barat dalam masalah Congo. Rancangan Tuan Nikita hendak membentuk 3 orang Sekretaris B.B. yang meliputi tiga Block dunia, iaitu block Barat, Kominis, dan Negara berkechuali, sebagai mana ramalan Tuan Nikita sendiri ini akan menyelesaikan masalah perluchutan senjata dengan keadaan yang lebih baik dari sekarang ini.

Tuan Nikita juga telah menegaskan bahawa "Perbentukan satu pasokan tentera Internasional dibawah saorang pegawai seperti Tuan Dag itu, tidak mungkin terlaksana, kerana katanya Tuan Dag Setiausaha Agong B.B. itu ialah saorang "tokoh kuasa² Imperialis" demikian ketegasan yang telah menggemparkan sidang B.B. yang telah dibuat oleh saorang kepala Negara seperti Tuan Nikita itu.

Kegemparan sidang B.B. mengenai masalah Congo yang telah disebut²kan oleh Tuan Nikita dalam ucapannya tetkala berchak atas masalah tersebut, nampaknya telah menyebabkan pihak Barat merasa tidak senang hati dengan adanya perang dingin yang dilancarkan oleh P.M. Russia itu, terutama sekali terhadap Tuan Dag Hammarskjöld Setiausaha Agong B.B. yg. sangat tersinggong dengan bidasan Tuan Nikita terhadap dirinya, Tuan Dag selaku setiausaha Agong B.B. telah dikatakan tidak bijak dan telah tersalah menggunakan kuasanya terhadap kerisis yang berlaku di Congo, ini telah diterangkan oleh Tuan Nikita dengan suatu kenyataan yang sangat pedas sekali terhadap sikap Tuan Dag itu, sebaliknya pihak barat pula telah menuduh pihak Soviet Russia telah menceruboh dan campur tangan dengan chara langsung atas masalah di Congo. Tuduh menuduh ini telah berlaku dipersidangan B.B. itu, dan adalah sangat dikesalkan bahawa persi-

dangan yang bersejarah itu, telah menjadi seperti suatu gelenggang "peperangan dingin" untuk mendapat pengaruh antara block Barat dan kominis.

Sementara itu ada pula suara dari beberapa Negara yang berkechuali seperti India, yang telah menyatakan pendapatnya mengenai chadangan Tuan Nikita itu, yang mengusulkan supaya diadakan 3 orang Sekretaris dari tiga block Kominis, Barat dan Negara Berkechuali. Tuan Nehru P.M. India tetkala menyatakan pendapatnya berkata bahawa "Saya tidak dapat memahami bagaimana sebuah jawatan kuasa atau seruanjaya dapat berjalan dengan lancar, pada himat saya kedudukan B.B. tidak pernah kuat seperti sekarang ini sejak ditubuhkan" Dengan ini nyatalah kepada kita bahawa Tuan Nehru tidak bersetuju dengan chadangan dari Tuan Nikita itu, malah beliau tetap bersetuju supaya B.B. berada dalam keadaan yang lama.

Dan ini yang diperjuangkan oleh Negara² Barat, supaya Pejabat B.B. tetap di Kota New York, dan kuasa tertingginya terpegang dalam tangan Setiausaha Agongnya, seperti sekarang ini, dimana Tuan Dag Hammarskjöld dapat memainkan peranan yang penting.

Tetapi.....kepada Tuan Nikita pula chara ini, nampaknya adalah merugikan block kominisnya, dari itu be-

liau telah menchadangkan supaya chara² lama itu dipinda dengan suatu chara baru dalam pentadbiran B.B. Sama ada masalah ini mendapat su-kungan ramai dari Negara² lain, maseh lagi merupakan tanda tanya kepada kita, tetapi nyatalah bahawa Tuan Nikita telah begitu berani dengan sikapnya yang tegas membawa chadangan terhadap persidangan B.B. pada kali ini, keberanian Tuan Nikita itu menyebabkan beliau dianggap sebagai saorang Hiro dalam B.B. Beliau bukan saja telah menggemparkan persidangan itu, malah telah menjadi sebagai saorang kepala Negara yang menjadi pelupur bagi kepala² Negara timur dan barat untuk datang kepersidangan B.B. pada kali ini. Inilah suatu peristiwa yang sangat bersejarah kepada B.B. selama ini.

Mengenai masalah perluchutan senjata juga telah disebut²kan oleh Tuan Nikita dalam persidangan itu, malah beliau berpendapat bahawa inilah suatu kesempatan yang agak baik kiranya kepala² Negara dari kuasa² besar dapat bersama² merundingkan masalah perluchutan senjata itu. Tetapi.....nampaknya harapan Tuan Nikita itu tidak berhasil, kerana beberapa orang kepala Negara dari kuasa besar block barat telah menganggap sepi kemahuan dari Tuan Nikita itu. Mungkin mereka merasa kechewa terhadap gagal-

nya persidangan kemunchak tempuh hari diParis. Yang mana setengah kalangan politik mengatakan bahawa Tuan Nikitalah yang telah menyababkan persidangan kemunchak itu gagal.

Selagi usaha untuk mendamaikan kedua² Negara itu, iaitu Soviet Russia dan Amerika, belum dapat dijalankan dengan sempurna, maka selagi itu suatu usaha untuk merundingkan masalah "Perluchutan senjata" ta' akan dapat dilaksanakan dengan mudah. Dan selama itulah kemungkinan meletusnya peperangan dunia yang ketiga memang ta' dapat dielakkan.

Hakikat ini memang telah disadari oleh pemimpin² dunia, seperti Tuan Nehru, dll. tetapi untuk melaksanakan suatu tugas kearah itu, maseh belum dapat diusahakan lagi, kerana tugas ini ialah suatu tugas yang sangat berat untuk dipikul. Yang demikian hingga kini kita belum mendapati lagi ada kemungkinan bahawa suatu persidangan kemunchak dapat diadakan lagi demi keamanan dunia.

Perhimpunan B.B. yang baru mengadakan persidangannya itu, juga ta' dapat menelurkan hasil² itu, namun saya nampak persidangan kali ini adalah lebih hebat lagi dari masa² yang sudah, malangnya persidangan kali ini ta' dapat menghasilkan suatu langkah yang baik, malah telah mengeruhkan suasana keamanan dalam dunia.

Soal kemasokan R.R.T. kedalam B.B.

Masalah kemasukan R.R.T. kedalam B.B. telah lama diperjuangkan oleh beberapa negara sosialis, terutama sekali Negara Soviet Russia. Namun demikian masalah ini maseh merupakan suatu masalah yang belum selesai lagi hingga kehari ini, baru² ini kita telah mendengar pula dari Tengku Abdul Rahman, Perdana Menteri P.T.M., menyuarakan bahawa Negara R.R.T. itu patut di-masukkan kedalam B.B. tetapi dengan syarat bahawa Negara Formosa juga akan diiktirap sebagai sebuah negara rakyat orang² Tionghua yang kedua, di-B.B.

Sharat yang telah diberikan oleh

Tengku itu, pada pendapat kita adalah terlalu umum benar kalau hendak dibandingkan dengan perkembangan politik dinegara R.R.T. dimasa yang kebelakangan ini, dan adalah suatu perkara yang sangat mustahil sekali kalau difikirkan bahawa sharat yang diberikan oleh P.M. kita itu dapat diterima oleh pihak R.R.T. Memandangkan bahawa R.R.T. adalah sebuah negara baru dari Bangsa Tionghua yang terbesar di dunia yang meliputi satu perlima bilangan manusia dalam dunia ini, maka soal kemasukan negara ini kedalam B.B. adalah suatu masalah yang sangat penting sekali, dan sudah sepatutnya diperjuangkan oleh negara² yang sehaluan dengan negara itu.

Oleh kerana negara R.R.T. kini mewakili bilangan terbesar rakyat Tionghua baru, maka soal kemasukan negara ini kedalam B.B. merupakan suatu perkara yang mesti difikirkan dengan saksama oleh segenap negara

yang berada didalam B.B.

Maskipun telah beberapa kali wakil dari Soviet Union memperjuangkan masalah kemasukan negara R.R.T. itu kedalam B.B. Tetapi ini tidaklah berarti bahawa masalah ini telah dapat suatu perhatian yang baik dari negara² lain, terutama sekali terhadap negara² dari barat. Malah pernah kita mendengar bahawa beberapa bangkangan telah di-suarakan terhadap masalah ini oleh negara² blok barat itu. Negara² barat yang tidak menyetujui kemasukan R.R.T. kedalam B.B. juga telah beberapa kali memberikan alasan²nya, bahawa negara ini belum sampai masanya diterima oleh B.B. sebagai anggota yang sah.

Sementara itu negara² berkechuali seperti India, Masir, Indonesia, Ghana dll, juga telah menchuba sedaya upaya mereka agar negara R.R.T. itu dapat diterima sebagai anggota B.B. tetapi langkah ini juga telah menemui kegagalan.

Yang demikian hingga kini negara R.R.T. itu maseh belum diterima lagi sebagai anggota yang sah dalam B.B. Hingga bilakah negara besar ini dapat diterima masuk dalam lingkungan B.B. maseh menjadi tanda tanya lagi kepada kita, tetapi memandang perkembangan politik yang ada sekarang ini nyatalah kepada kita bahawa kemasukan R.R.T. kedalam B.B. hanyalah soal masa bila saja.

Kita berpendapat bahawa sudahlah sampai masanya, masalah ini ditim-bangkan dengan chermat oleh Kepala² negara yang telah berhimpun di-B.B.

dalam usaha mereka membincangkan masalah² dunia hari ini. Oleh kerana masalah kemasukan negara R.R.T. kedalam B.B. adalah suatu masalah besar dunia, maka sudahlah semestinya masalah ini dirundingkan dengan bijaksana oleh Kepala² negara, dari Timur dan Barat.

Adalah tidak bijak sekali bahawa perkara yang begitu penting, diabaikan dengan begitu saja, dalam masa persidangan penting B.B. yang juga merupakan suatu persidangan Kemunchak sechra tidak langsung di-kota New York.

Walau macham mana pun hebatnya masalah kemasukan R.R.T. kedalam B.B. itu, namun disuatu masa nanti masalah ini akan dapat diselesaikan juga oleh negara² yang berada didalam B.B. itu, hanya menantikan ketikanya saja, sungguh pun begitu tidaklah berarti bahawa perkara ini, dapat diatasi dengan mudah.

Mahu atau tidak mahu negara² barat terhadap kemasukan R.R.T. itu kedalam B.B. ini tidak berarti bahawa masalah negara R.R.T. itu tetap didalam genggam tangan negara² barat. Selagi ada negara² lain yang memperjuangkan nasib negara R.R.T. itu, maka selama itulah keadaan negara itu akan tetap dipandang sebagai suatu masalah besar dunia yang mesti diselesaikan dengan segera. Jika tidak kita takut kalau² masalah ini akan menimbulkan api "Kerunchingan dunia" bertambah marak lagi.

Oleh "Marhaenis"

Tingkatan 2 Masyarakat dan Perkembangannya

MASHARAKAT FEODAL

Dalam masyarakat feodal bekas² budak dapat mengerjakan tanah untuk sendiri dengan syarat harus menyertakan sebahagian yang terpenting daripada kerjanya kepada tuantanah feodal. Disini pembagian antara hasil kerja-perlu dan hasil kerja-lebih yang dirampas oleh tuantanah feodal menjadi jelas. Kedudukan kaum tani sedikit bebas, jika dibandingkan dengan kaum budak. Kerana itu kaum-tani akan bekerja lebih produktif jika dibandingkan dengan kaum budak. Pada umumnya kaum tani sudah tidak boleh dibunuh sechra se-wenang² seperti halnya dengan budak. Kaumtani bukan budak tetapi hamba dan bekerja chuma², menyertakan bagian terbesar dari hasil tanaman.

Jika dalam masyarakat perbudakan pertentangan pokok adalah antara tuanbudak dan budak, maka pertentangan yang pokok dalam masyarakat feodal ialah pertentangan antara tuantanah feodal (raja², bangsawan², pendeta²) dengan kaum tani.

Sistem Masyarakat Feodalizem

Sistem masyarakat feodalizem adalah satu sistem masyarakat dimana tanah, alat produksi pokok, dikuasai sepenuhnya oleh tuantanah feodal dan dimana tani, produsen pokok, dikuasai sechra terbatas oleh tuantanah feodal. Jadi sistem feodalizem itu lahir se-kali² bukan karena perbedaan manusia satu dengan yang lainnya berdasarkan keturunan darah.

Pada pokoknya dasar kekuasaan feodal adalah hak milik mereka atas tanah yang tidak terbatas dan hak milik mereka yang terbatas atas tani-hamba. Tanah merupakan alat produksi yang pokok dalam masyarakat feodal, sedangkan kaumtani bekerja sebagai hamba. Kaumtani hamba ini pada umumnya memang berbeda dengan kaumbudak yang memang dapat dibunuh dengan begitu saja. Kaumtani dalam masyarakat feodal pada umumnya dapat dibunuh seperti dalam zaman perbudakan, tetapi mereka bisa diperjual-belikan.

Dalam masyarakat perbudakan, alat negara dikuasai oleh kaum pemilik budak. Alat inilah yang memberi kemungkinan untuk memerintah dan menindas kaumbudak. Dalam masyarakat feodal, negara sebagai alat adalah kepunyaan tuantanah feodal untuk mempertahankan penghisapan feodal mereka. Hak milik tuantanah atas tanah berarti pula hak milik negara atas tanah. Dan ini mempunyai arti yang besar sekali, karena selagi hal ini berarti, bahwa kaum feodal juga berkuasa atas ayer, turusan dsb. Singkatnya mereka berkuasa penuh atas segala²nya. Kaum² tani, tukang kerajinan tangan dan pedagang menderita penghisapan feodal yang berat, terutama kaumtaninya. Mereka diwajibkan bekerja dengan chuma² untuk para bangsawan, diwajibkan bekerja untuk membangunkan istana², diwajibkan membikin saluran², dalam keadaan perang, mereka diwajibkan menjadi prajurit memenangkan peperangan, disamping kewajiban mereka yang terpenting ialah menyertakan hasil taninya. Mereka diharuskan membayar pajak yang tinggi untuk mengongsi keperluan administrasi kerajaan feodal dan pengeluaran lainnya, disamping perongkasan untuk tentara, disamping penghisapan diluar ekonomi lainnya. Ini menunjukkan bahwa tentara yang terdiri dari kaum tani dan dibiayai oleh kaumtani digunakan oleh raja untuk menindas kaum tani.

Nagara Feodalis

Dalam kerajaan feodal yang agak besar, raja merupakan kekuasaan yang tertinggi dan ia berhak mengangkat pembesar² untuk pemerintahan pusat dan pembesar² daerah untuk menguruskan angkatan perang, pengadilan, perbendaharaan negara dan gudang² makanan. Dengan demikian, raja² tersebut hanya akan menguasai sebahagian kecil dari daerah kekuasaannya sechra langsung, sedangkan yang selibihnya dikuasakan kepada bangsawan lainnya, sebagai wakil raja. Wakil² raja tadi menjalankan pemerintahan, pengadilan dan pembuatan undang². Wakil² raja ini berkewajiban untuk mengumpulkan setoran hasil tanaman kaum tani untuk keperluan sendiri dan untuk raja. Sebagai hasilnya kaumtani menderita penindasannya yang berlapis-lapis. Penindasan berlapis-lapis ini, membikin timbulnya perpechahan diantara kerajaan² yang memberi pengaruh dikalangan rakyat.

Pertentangan dan perlawanan raja² kecil terhadap raja² Pusat, dikatakan mempunyai bentuk² yang khusus, karena pertentangan feodal itu membikin kaum tani menjadi alat bagi kaum feodal dalam peperangan mereka.

Kemunduran Ekonomi

Dalam masyarakat feodal kelas² pokok yang menchiptakan kebudayaan adalah kaumtani dan kaumkerajinan tangan, sedangkan tuantanah dan kliknya (raja², bangsawan², pendeta² dan penggawa²) adalah sama sekali tidak produktif, sebaliknya mereka menghisap dan menindas golongan yang sangat terbesar dari pada Rakyat. Penghisapan ekonomi dan penindasan politik feodal yang kejam pada dasarnya menghambat perkembangan ekonomi dan perkembangan politik. Tukang kerajinan tangan dikuasai dan dirintangi perkembangannya oleh feodalizem, meskipun mereka sudah pandai membikin barang² dari besi tembaga, kulit penyu. Barang ini pun tidak dibikin untuk mencukupi keperluan pasar. Pertukaran diantara penduduk maupun dengan orang luar, misalnya antara raja dan pembesar² lainnya memang ada tetapi ia tidak bersifat menentukan.

Oleh: M. Limin

Perdagangan dilakukan oleh raja² feodal ini, hanya untuk kepentingan raja² itu sendiri. Hal ini disebabkan karena yang pokok dalam masyarakat feodal ialah ekonomi alamiah untuk keperluan pribadi raja² feodal dan bangsawannya, yang pada dasarnya disandarkan atas hak milik mereka atas tanah dan hak milik mereka yang terbatas atas tani hamba.

Akibat dari sistem feodalizem yang menindas dan menghisap kaumtani dan kaumkerajinan tangan sebagai kelas² pokok yang menchiptakan kebudayaan dan kekayaan, ialah kemiskinan dan kemelaratan. Penghisapan ekonomi, sosial maupun kebudayaan menjadi terbelakang.

Pemberontakan Kaumtani

Hubungan produksi feodal dengan sistem ketatanegaraannya yang berlapis-lapis menghambat perkembangan tenaga² produktif, sehingga terjadilah perjuangan yang sengit antara kaum tani dengan raja² feodal baik dipusat maupun setempat. Setiap penindasan akan menimbulkan perlawanan. Bagaimanapun juga penindasan feodal akan pasti menimbulkan perlawanan kaum tani yang ditindas melawan kekuasaan tuantanah. Pada pokoknya pemberontakan ini memang berhasil menjatuhkan

kan raja² yang satu, tetapi ia tidak dapat mempraktikkan kekuasaannya atas dasar sistem yang demokratik. Ia malahan mengatakan raja yang lain, sehingga dengan demikian sistem feodalizem tidak dirobah. Mereka boleh merebut kekuasaan, tetapi belum mengetahui sistem apa yang chocok untuk mempraktekan kekuasaan tsb.

Hal ini memang disebabkan karena kaumtani adalah kaum pemilik perseorangan yang kecil yang tidak mewakili hubungan produksi yang baru. Pemberontakan dichetuskan sechra spontan, karena kebencian mereka terhadap tuantanah, tetapi mereka belum mampu menyusun satu program agraris yang revolusioner.

Pemberontakan itu gagal mereka tidak berhasil mengubah hubungan ekonomi dan sistem politik, tetapi adalah keliru untuk mengatakan pemberontakan itu merupakan kegagalan yang total. Ia membawa perubahan dan kemajuan sosial yaitu kaumtani menjadi terlatih dalam peperangan dan raja² yang dinaikkan keatas takhta kerajaan terpaksa pula memberikan keringanan atau menghapuskan beberapa bentuk penghisapan yang paling kejam. Pemberontakan itu bersifat melemahkan dan akhirnya akan meruntuhkan samasekali feodalizem.

(bersambung)

Berita Partai:

PENUBUHAN RANTING KAMPONG KEMBANGAN

Suatu ranting baru iaitu Ranting Partai Rakyat Kawasan Kembangan telah ditubuhkan pada hari Ahad 18hb September 1960 bertempat di Panggong Wayang Gambar Central Jalan Eunos Singapura, kira² lima puluh orang anggota dan wakil² dari ranting² telah turut hadir.

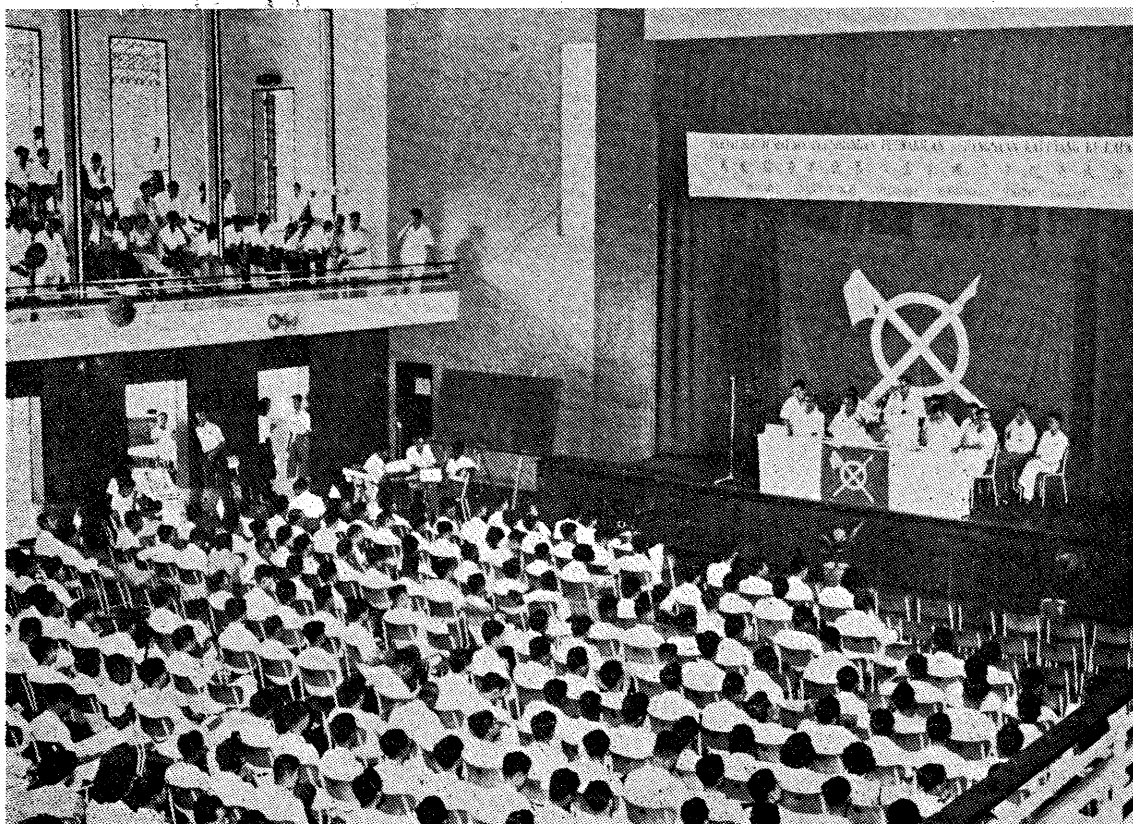
Jawatan Kuasa Ranting Kembangan yang telah terpilih:—

1. Ketua 1 sdr. Syed Othman Bin Yahaya. Ketua 2 Sdr. Amir Haji Omar.
- Setiausaha 1 sdr. M.N. Yahaya. Setiausaha 2 sdr. A. Aziz Matar. Benda-hari sdr. Haji Latiff dan 4 orang

pembantu umum. 1 sdr. A. Kader Sulaiman, 2 sdr. Aris, 3 sdr. Abu Bakar Mohd. Salleh dan 4 sdr. A. Rahman B.

Antara pegawai² yang telah memberi ucapan dalam majlis penubuhan itu ialah:—

1. Sdr. Harun Amin Ketua 1 Partai Rakyat Negeri Singapura.
2. Sdr. Amir Haji Omar Setiausaha 1.
3. Sdr. A. Salam Ayob Ketua Penerangan.
4. Sdr. Pang Toon Tin Ketua 2 P.R. Negeri Singapura.
5. Sdr. M.N. Yahaya P. Setiausaha dan semua wakil² ranting.

Persidangan Kebangsaan Partai Buruh Malaysia yang Ke-8 telah diadakan di Dewan Jubli Intan Johor Baru, pada 20 dan 21 Sept. 1960.

Gambar ini ialah pembukaan Persidangan yang berlangsung pada petang hari 20 hb September.

Banyak sekali anggota P. B. M. t e l a h menghadiri Persidangan ini jika dibandingkan dengan Persidangan² yang lalu. Persidangan ini telah berjaya dalam mencapai keputusan² yang penting